

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΕΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

10
1913

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΟΥ.

Τὸν κατωτέρω κατάλογον ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1909 ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων μαθητῶν καθηγητῆς τοῦ ἐν Ἀγρινίῳ γυμνασίου, νῦν δ' ἐν Ἀθήναις κ. Ἰωάννης Τέντες. Συνέταξε δὲ τὸν κατάλογον τῶν μὲν πρώτων τριάκοντα καὶ ἐνὸς κωδικῶν ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ, εἰς ἣν εἶχεν ἐκδράμει ἐξ Ἀγρινίου τὸν Σεπτέμβριον 1909, τῶν δὲ λοιπῶν ἐν Ἀγρινίῳ, ὅπου οὗτοι ἀπεστάλησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ κατὰ τὴν Εὐρυτανίαν μονῇ Προυσοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου κ. Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου.

Περὶ δὲ τῆς μονῆς αὐτῆς ὁ κ. Τέντες ἔγραψεν ἡμῖν τὰ ἑξῆς: «Ἡ μονὴ Προυσοῦ ἢ κατὰ παρετυμολογίαν Πυρσοῦ εὑρίσκειται ἐν τῷ βᾶθει χαράδρας σχηματιζομένης μεταξὺ δύο δειράδων τοῦ Ἀραποκεφάλου (Παναιτωλικοῦ); ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων δίωρος περίπου ἀτραπὸς φέρει κάτω εἰς τὴν μονήν. Τὸν χρόνον τῆς ἰδρύσεως τῆς μονῆς δὲν κατώρθωσα νὰ ἐξακριβώσω. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν μοναχῶν αὕτη ἰδρύθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν εἰκονομάχων· ἀλλ' ἡ παράδοσις αὕτη στερεῖται ἀληθείας, καθ' ὅσον ἡ μονὴ εἶνε νεωτέρα, ἰδρυθεῖσα ἴσως τὸν δωδέκατον ἢ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα. Κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα παρέσχε πολλὰς ὑπηρεσίας. Ἐν αὐτῇ ἐπὶ μακρὸν ἐνοσηλεύθη ὁ στρατάρχης Γεώργιος Καραϊσκάκης· εὐλαβὲς δ' αὐτοῦ ἀνάθημα εἶνε τὸ χρυσοῦν ἐπικάλυμμα τῆς παλαιᾶς καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἧς ἐπ' ὀνόματι τιμᾶται ἡ μονή. Τῇ διαταγῇ τοῦ Καραϊσκάκη ἀνηγέρθησαν ἐπὶ σημείων στρατηγικῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς μονῆς ἀπὸ ἐνδεχο-

μέντης ἐπιδρομῆς τῶν Τούρκων οὐ μέχρι σήμερον ἰστάμενοι δύο πύργοι».

Οἱ δ' ἐν τῇ μονῇ φυλασσόμενοι κώδικες εἶνε οἱ ἑξῆς:

1.

Χαρτ. 0,20 X 0,15. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος Ἐρωταπόκρισις πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους περὶ τινῶν ἀναγκαίων ζητημάτων».

2 (φ. 29^α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «Σύνοψις ἐπίτομος τῆς θείας Γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης».

3 (φ. 71^α). Τοῦ αὐτοῦ «Πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων καὶ ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορρομένων καὶ παρὰ πᾶσι Χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων».

4 (φ. 161^α). Τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου Ἰπόμνημα εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ προφήτου Δανιήλ, εἰς τὰ ἄπορα τῆς παλαιᾶς θείας Γραφῆς. Ἐρωταπόκρισις».

Προτίσασται: «Περὶ τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Θεοδωρίτου ἐκ τῆς Μυριοβίβλου Φωτίου».

5 (φ. 176^α). Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου Λόγοι.

α' (φ. 176^α). «Λόγος πρῶτος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ τῆς ἀβδίου μακαριότητος. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκριτοῦ συναλθόντων πολλῶν». — β' (φ. 193 β). «Λόγος δεῦτερος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ τῆς αἰωνίου μακαριότητος, ῥηθεὶς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μετὰ ἐβδόμην ἡμέραν τῆς τοῦ πρώτου ἐκδόσεως». — γ' (φ. 205^α). «Λόγος ἕτερος περὶ συντελείας, ῥηθεὶς ἐπὶ συναλεύσει τῆς πόλεως ἐν τῷ ἔθνι ἁγίων Ἀποστόλων ναῖν καὶ τοῦ ἐνός τῶν βασιλέων αὐτόθι παρόντος, διαλαμβάνων φιλοτιμότητα περὶ τῶν ἑπτὰ ἀριθμῶν». — δ' (φ. 214^α). «Λόγος ἕτερος λαληθεὶς ἐν τῷ κλατίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἀρχιερέων τὰς τῶν πολλῶν περὶ ταύτης δόξας ἀποκρουόμενος καὶ συμπεραίνων ὅτι εἰ μὴ τὸ ἐκπεσόν ἐκαίνο τάγμα ταῖς τῶν ἁγίων ψυχαῖς τέλειον ἀναπληρωθῆ, συντέλεια οὐ γενήσεται». — ε' (φ. 235^α) «Τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου ἐκ τῶν ἐν αὐτοῦ λόγων τὸ ἠθικόν. Ἄρχ. Ἄβται αἱ ὀπισθεν ὁμιλίας εἰσὶν Ἰωσήφ μοναχοῦ, φ Βρυένιος τὸ ἐπώνυμον, ὁηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουήλ τοῦ Πακαιολόγου καὶ σουφωτάτου, καὶ τῆς πατριαρχίας Ἰωσήφ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμένου πατριάρχου : ~»

Στάχαις βυρσίνης.

2.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). [Μανουὴλ Μιλαλαξοῦ] Νομοκάνων.

Ἄρχ. ἐν φ. 31^β Ὁ δεγόμενος τοῖς λογισμοῦς τῶν ἀνθρώπων ὁφείλει εἶναι τύπος ἀγαθῶ. Προτάσσονται ἐν φ. 1^α «Στιχηρά κατασκευτικά». Ἐν φ. 29^α ἡ' ἀλλης χειρὸς Ὁθαρεῖται τὸ τῆς μαλακίας ἐπιτίμιον. Ἐν φ. 83^α διὰ τρίτης χειρὸς «Περὶ τοῦ πῶς καὶ ποῦ εἶναι αἱ πάντα δικαστοὶ τῶν βαθμῶν. Περὶ τοῦ πῶς καὶ εἰς πόσους βαθμοὺς γίνεται γάμος, εἰς ποίαν συγγένειαν». Ἐν φ. 92^α «Πῶς συγγενείας». Ἐν φ. 127^β «Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων ἱερέων. Περὶ τῶν σιμωνιακῶν». Ἐν φ. 174^β «Περὶ ἀδελφοποιίας».

2 (φ. 182^α). «Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκλογή μερική ἀπὸ τὸ νόμιμον τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ **Ματθαίου (Βλασταρέως)** ἕπερ ἐξηγήθη εἰς πεζὴν φράσιν».

Ἄρχ. Τὸ λοιπὸν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἱερῶν κανόνων ἐδοκιμάσαμεν κατ' ἀληθῆρον γὰ τὰς χωρίσωμεν καὶ ὅσον εἶναι εἰς τὴν δύναμιν μας γὰ τὰς ποιήσωμεν συνοπτικάς.

Ἐν φ. 190^β διὰ τετάρτης χειρὸς αἰῶνος XIX ἡ Ἀκολουθία τῆς πανηγύρεως. Ἐν φ. 196^β «Ἐτερος κινῶν φαλλόμενος εἰς κοιμηθέντας λαϊκοὺς». Ἐν φ. 202^β «Τάξις γινόμενη εἰ συμβῆ μικρὸν τι ἢ ἀκάθαρτον ἐμπροσθὶν εἰς ἀγγεῖον οἴνου καὶ ἐλαίου». Ἐν φ. 203^β «Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου». Ἐν φ. 205^α διὰ πέμπτης χειρὸς Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως. Ἐν φ. 211^α «Νουθεσία πρὸς ἀρχάριον μοναχόν». Ἐν φ. 219^α «Περὶ μετνοίας». Ἐν φ. 226^α «Λόγος ὑφέλιμος καὶ διδακτικὸς εἰς πάντα Χριστιανόν». Ἐν φ. 246^α «Διάταξις τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἐν φ. 274^α «Ἐξαποστειλάρια ὅλης τῆς ἐξουμάδος».

Ὁ κώδιξ μένει κολοβός.

Στάχσις βυραίνη.

3.

Χαρτ. 0,24 X 0,15. Αἰῶνος XIX.

1 (φ. 1^α). «Ἱερὰ διήγησις, συλλεχθεῖσα μὲν παρὰ τινος ἀδελφοῦ ἡσυχάζοντος ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὑρει, ἀναθεωρηθεῖσα δὲ καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα καὶ ἀξία τύποις ἐκδοθῆναι κειθεῖσα παρὰ τε τοῦ πανηγιωτάτου πρώτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου καὶ παρ' ἄλλων ἐλλογίμων ἀνδρῶν».

2 (φ. 7^α). «Διήγησις ἱερὰ καὶ ὑραῖα διαλαμδόνουσα περὶ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου τῆς εὐρισκομένης ἐν

τῆ σεβασμιά μονῆ τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Πυρσοῦ ἢ Πρωσοῦ, καθ' ἣν παρασταίνεται ἀπὸ πού πῶς καὶ πότε πρὸς τὴν Ἑλλάδα γέγονεν. ἔτι δὲ καὶ μερικῶν θαυμάτων σύντομος διήγησις».

Ἔπεται ἡ Ἀκολουθία ἢ φαλλομένη τὴν 23 Αὐγούστου ἐπὶ τῆ ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Στάχιστος βρασίην.

4.

Χαρτ. 0,22 X 0,18. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). Λόγος ἀκέφαλος.

Ἄρχ. ... παρ' οἷς τινες ἤλθον προοβείαι τὸ μὴ τυχεῖν ἕπερ ὡς ἀφίκοιτο τὸς ἐσχάτων ἀποχημάτων εἶναι δοκεῖ.

2 (φ. 18^α). Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.

3 (φ. 48^α). Ἡσαίου ἀποσπάσματα.

4 (φ. 64^α). Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Λόγος.

α' (φ. 64^α). Εἰς τοὺς τεσσαράκοντα μάρτυρας. — β' (φ. 79^α). «Ἐξήγησις τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς Βαρλάμ μάρτυρα». — γ' (φ. 106^α). «Ἐξήγησις εἰς τὸ Καθεῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μεζονας οἰκοδομήσω».

δ (φ. 179^α). Λεβανίου Λόγοι.

α' (φ. 179^α). Πρὸς Τρωῶς. — β' (φ. 229^α). «Περὶ δυσκόλου ἀνδρός...»

6 (φ. 241^α). Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς.

7 (φ. 285^α). «Θεμιστοκλέους φιλοσόφου τοῦ ἐπικληθέντος εὐφραδοῦς Περὶ φιλίας».

Τὰ πλεῖστα τῶν κειμένων μετὰ φυχαγωγικῆς ἐρμηνείας.

Ἐν φ. 285^α 1778 ἡμέραν γ' Ἰωάννης Τρικούσης Μανδίδης παρὰ Παναγιώτη Παλαμῆ.

Κοδιεῖ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἀστάχωτος.

5.

Χαρτ. 0,20 X 0,14. Αἰῶνος XVII.

Ἄθλου Κεφάλαια λ'.

Ἐν φ. 3α Πίναξ τῶν περιχομένων, καθ' ὃν α') «Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Μωαμεθανῶν καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλειῶν ἀπὸ τοῦ προφήτου Δακίηλ καὶ περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Ναβουχοδονόσορος». — β') «Περὶ τῆς πρώτης ἐρασισεως». — γ') «Ἐπι περὶ τοῦ Μωάμεθ. Πόθεν ἐφάνη καὶ πῶς λέγεται ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν». — δ') «Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου περὶ τοῦ Μωάμεθ». — ε') «Ἐκ τοῦ κινήματος τῆς πρώτης σφραγίδος. Ἀπὸ τῆν ἐξήγησιν Μαξιμου τοῦ Πελοποννηδίου». — ζ') «Περὶ τοῦ κινήματος τῆς δευτέρας σφρα

γίζος.—ζ') «Περὶ τοῦ αἰνίγματος τῆς τρίτης σφραγίδος».—η') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διαβόλου πρὸς τὸν Χριστόν».—θ') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διαβόλου πρὸς τοὺς μάρτυρας».—ι') «Περὶ τοῦ τῆγματος τῶν μοναχῶν πότε ἐφάνη εἰς τὸ πλῆθος».—κ') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διαβόλου μετὰ τῶν ἀσκητῶν».—λδ') «Περὶ τοῦ πόσον καιρὸν ἐκράτησεν ὁ πρὸς τοὺς μάρτυρας πόλεμος τοῦ σατανᾶ».—ιγ') «Καὶ πόσον πρὸς τοὺς ἀσκητάς».—δδ') «Περὶ τοῦ πόσου χρόνου ἐκράτησεν ὁ πρῶτος πόλεμος κατὰ τῆς ἐκκλησίας».—ιε') «Περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς ἐλευσεως». — ις') «Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως κεφ. ιδ'». — ιζ') «Περὶ τῆς κυφορούσης καὶ ποῖον εἶναι τὸ κυφορούμενον». — ιη') «Περὶ τοῦ δράκοντος διαβόλου καὶ τοῦ φοβεροῦ πολέμου αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἁγίους μάρτυρας καὶ τοὺς ἀσκητάς».—ιθ') «Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἐνδεδυμένης τὸν ἥλιον».—κ') «Ἀπὸ τῆν ἐρμηνείαν τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἀρέθα Ἐδέσσης».—κα') «Περὶ τοῦ τί ἐστὶ ἡ γυνὴ ἢ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον».—κβ') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ δράκοντος μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ πῶς ἐνίκηθη ὁ δράκων καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν».—κγ') «Περὶ τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ χαρᾶς καὶ τοῦ ἐν τῇ γῆ ταρακασμοῦ καὶ θρήνου».—κδ') «Περὶ τοῦ διωγμοῦ τῆς γυναικὸς ὑπὸ τοῦ δράκοντος καὶ τῆς φυλῆς αὐτῆς».—κε') «Περὶ τοῦ δευτέρου διωγμοῦ τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἀντιχρίστου ὡς ἐστὶν ὁ Μωάμεθ καὶ ὁ Πάπας». — κς') «Περὶ τῶν πτερυγίων τῆς γυναικὸς».—κζ') «Ὅτι διὰ μέσου τῶν τυράννων διώκει τὴν ἐκκλησίαν ὁ διαβόλος».—κη') «Περὶ τοῦ θηρίου τοῦ ἐπτακεφάλου καὶ δεκακαρᾶτου. Ποῖος εἶναι».—κθ') «Ὅτι ὁ δράκων μετὰ θυμοῦ προσβάλλει τὸ θηρίον». — λ') «Ὅτι ὁ δράκων ἔδωκε πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τῷ θηρίῳ». — λβ') «Ὅτι τὸ θηρίον δηλοῖ τὸν Ἀντίχριστον καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Μωάμεθ».

Ἐν τινι τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς ἀναγιγνώσκονται ταῦτα· Ἐτεὶ χηλήσοιτω ἐπιτακοισίω ἔκτω ἡλθα ἐγὼ ὁ ελαχιστος καὶ ἁμαρτωλὸς πῦ Ἰωαννης ἀπο χωρίον παπαδατες εἰς τὴν μονὴν τοῦ προσοῦ καὶ ἐγῆνα παπας ἀγούστου εἰκοστῆς καὶ ὦ μὲν εἰγουμενος της μονης ὀνομάζετο κυρ Ἰωαν; καὶ υ πατρης αὐτου προσοῦ καὶ εἰς τας ἐνετηκοντα τοεις εβλε του; μιστόρους.

Στάχωςις βορσίνη.

6.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVI.

Νομοκάνων.

Κώδιξ ἀνορθόγραφος. Ἐν φ. 16 δι' ἄλλης χειρὸς νεωτέρας Οὐγκρικᾶ δυνάμεια 9 καὶ ἄλλο οὐγκρικο μόνό, βενέτικα—α—500. Ὀκτωβρίου 26 1682. Ἐν τῇ κάτω φτ τοῦ φ. 2^ο ἡμέρα σαββατον ἐκημηίδη (ὄνομα δυσανάγνωστον) 1682 σепτεμβρίου. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ δι' ἄλλης χειρὸς διὰ χειρὸς καμον του ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου (ὄνομα δυσανάγνωστον) εὐχεσθε εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· καὶ εἰς τὴν πρεσβείαν τοῦ ἁγίου ἐνδοξοῦ καὶ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλεήσει σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

† Εἰς ἰγία ζωὴν καὶ εὐημερίαν καὶ εἰς πολὺν χρόνον τοῦ ἀριωτάτου καὶ

πατριωτικῶν καὶ δεσποτικῶν ἡμῶν καὶ οἰκονομικοῦ παιριάρχου Ἱερειοῦ πολλὰ τὰ ἔτη.

Στάχους βυραίνης.

Χαρτ. Β, 16 X 0, 12. Αἰῶνος XVIII.

Ἀδύλου Κεφάλαια.

Προσάκουσα εἰσαγωγή, ἣς ἡ ἀρχὴ ὕδα· καίτοι ἀναγνώστα φίλτατα ἐροῦνται, τί εἴη τὸ πελαιδευμένον εἶναι, ἀπόκρισις ἔχει ταύτην τὸ εἰδέναι τὰς τῶν ὄντων διαφορὰς καὶ δένεσθαι ἰδίαις ἐκάστῳ ὀνόμασι χρῆσθαι καὶ ἐπιναλεῖν.

Ἐν φ. 145 «Τῶν ἐπιγραφῶν ἢ κεφαλαίων σύλλαβος λόγος ὁ εἰσῆδιος» Εἶνε δὲ τὰ κεφάλαια ταῦτα τὰ ἑξῆς· «Περὶ γενέσεως καὶ κτίσεως τοῦ κόσμου». — «Περὶ στοιχείων». — «Περὶ σπασμῶματος». — «Περὶ τοῦ πυρός». — «Περὶ τῶν μετεώρων». — «Περὶ τῆς γῆς». — «Περὶ τῶν λίθων». — «Περὶ μετάλλων». — «Περὶ δένδρων καὶ καρπῶν». — «Περὶ τῶν βοτανῶν». — «Περὶ τῶν ζώων». — «Περὶ τῶν ζώων εἰδικῶς δὲ περὶ τῶν ὀρνέθων». — «Περὶ τῶν ἐνόθρων». — «Περὶ τῶν κτηνῶν». — «Περὶ τῶν θηρίων». — «Περὶ τῶν ἀμφιβίων καὶ ἔρπατων». — «Περὶ τῶν ἐντόμων». — «Περὶ τοῦ ἀνθρώπου». — «Περὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐξ μελῶν». — «Περὶ τῶν ἔσω μορίων». — «Περὶ τῶν τοῦ σώματος συμβεβηκότων». — «Περὶ τῶν νόσων». — «Περὶ τῶν ἐξω αἰσθήσεων». — «Περὶ τῶν ἔσω αἰσθήσεων». — «Περὶ τῆς φρονέως». — «Περὶ τῆς βουλήσεως καὶ τῶν παθῶν». — «Περὶ τῶν μηχανικῶν γενικῶς». — «Περὶ τῆς κηποιᾶς». — «Περὶ τῆς γεωργίας». — «Περὶ τῶν ἀλεύρων». — «Περὶ τῆς ἀρτοποιίας». — «Περὶ τῆς προβατικής». — «Περὶ τῆς κρεουργίας». — «Περὶ τῆς θηρέσεως (κυνηγίου)». — «Περὶ τῆς ἀλιείας». — «Περὶ τῆς ὀρνιθοθηρίας». — «Περὶ τῆς ὀπταρτικῆς». — «Περὶ τῆς τῶν παστῶν συσκευασίας». — «Περὶ τῆς διαφρείας καὶ ἡνοχηίας». — «Περὶ τῆς ντυτικῆς». — «Περὶ τῶν πορείων». — «Περὶ τῆς ἐμπορίας». — «Περὶ τῶν χειροτεχνικῶν καὶ ἱματιουργικῶν γενῶν τῆς περιβολῆς». — «Περὶ τεχνῶν τεκτονικῶν». — «Περὶ τῆς οἰκίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς». — «Περὶ τῶν ὑποκύσεων». — «Περὶ τοῦ ἀνώγει». — «Περὶ τοῦ κοιτῶνος». — «Περὶ τοῦ βαλαντίου καὶ τῆς καθαρότητος». — «Περὶ τῆς συζυγίας καὶ τοῦ κήδου (τῆς κηδεσσίας)». — «Περὶ τῆς ἀποκυήσεως ἢ λοχείας». — «Περὶ τῆς οἰκονομίας». — «Περὶ τοῦ ἀστεως». — «Περὶ τοῦ νεοῦ». — «Περὶ τῆς ἐκκλησίας». — «Περὶ τῆς τῶν ἐθνικῶν». — «Περὶ τοῦ βουλευτηρίου». — «Περὶ τῆς δίκης». — «Περὶ τῶν κκυουργημάτων ἢ ζυμῶν». — «Περὶ πολιτείας βασιλικῆς». — «Περὶ τῆς βασιλείας καὶ χώρας». — «Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου». — «Περὶ σχολῆς καὶ παιδείας». — «Περὶ τοῦ Μουσαίου». — «Περὶ τῆς γραμματικῆς». — «Περὶ τῆς διαλεκτικῆς καὶ λογικῆς». — «Περὶ τῆς ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς». — «Περὶ τῆς ἀριθμητικῆς». — «Περὶ τῆς γεωμετρίας». — «Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν». — «Περὶ τῆς ὀπτικῆς καὶ γραφικῆς». — «Περὶ τῆς μουσικῆς». — «Περὶ τῆς ἀστρονομίας». — «Περὶ τῆς γεωγραφίας». — «Περὶ τῆς ἱστορίας». — «Περὶ τῆς ἱατρικῆς». — «Περὶ τῆς ἠθικῆς γενικῶς». — «Περὶ τῆς φρονήσεως». — «Περὶ τῆς σωφροσύνης». — «Περὶ τῆς ἀγνείας ἢ ἀγνότητος». — «Περὶ τῆς ματριότητος ἢ ματριοφροσύνης». — «Περὶ τῆς αὐταρκείας». — «Περὶ δικαιοσύνης». — «Περὶ τῆς ἀνδρείας». — «Περὶ τῆς ὑπομονῆς». — «Περὶ τῆς εὐσταθείας». — «Περὶ

φιλείας καὶ φιλάνθρωπίας». — «Περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης». — «Περὶ ὁμιλείας πεπαιδευμένων». — «Περὶ τῶν περιγυφῶν». — «Περὶ θανάτου καὶ ταφῆς». — «Περὶ τῆς προνοίας τοῦ θεοῦ». — «Περὶ τῶν ἀγγέλων». — «Ἐπίλογος».

Στάχως βυρσίνη.

8.

Χαρτ. 0,22 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 409).

Εὐαγγέλιον.

Ἀκέφαλον καὶ κολλῶν.

Στάχως βυρσίνη.

9.

Χαρτ. 0,26 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^a). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔργα.

α' (φ. 1^a). Γνωμικὰ διστάχια (ἀκέφαλα). — β' (φ. 10^b). «Περὶ τῶν τοῦ βίου ἰδῶν» — γ' (φ. 13^a). «Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήθεια ἢ ἐπιτάφια». — δ' (φ. 17^a). «Εἰς τὸν Μικαίριον τὸν ἐκ τοῦ ἀδαλφῶν ἐπιτάφιος περιόντων ἐπὶ τῶν γονέων».

Ἄπαντα μετὰ διστάχου ἐρμηνείας.

2 (φ. 66^a). «Χρηστοθήθεια συντεθείσα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου τε ἐν τε τῇ γραμμικτῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου».

3 (φ. 130^a). «Χριστὸς πάσχων. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ Θεολόγου Τραγηθία».

Προηγείται ὑπόθεσις καὶ ἔπεται τὸ καίμενον μεθ' ἐρμηνείας.

Ὁ κώδιξ οὗτος ἀνήκειν, ὡς φαίνεται, τῇ Ἰωάννῃ Τρικούσῃ, τῇ κατόχῃ καὶ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 5 κώδικος, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐν 285^a σημειώματος, ὅτι τῆς γραφῆς οὐσῆς τῆς αὐτῆς χειρὸς.

Στάχως βυρσίνη.

10.

Χαρτ. 0,22 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^a). «Γεωργίου Φραντζῆ Μεγάλου λογοθέτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Περὶ βασιλείας ἡγεμόνων χρονολογικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἰωάννου, οὗτινος βασιλεύοντος ἐγεννήθη ὁ συγγραφεὺς».

Ἐν φ. 95^α † Ἐτελείωθη τὸ παρὸν χειρόγραφον ἐκτε σοτηρίῳ ἀφ' αὐτῶν κατὰ μήνα Φεβρουάριον ἐκ τινος παλαιοῦ χειρογράφου (ἴκοντα λέξεις τινὲς διαβόητοι).

2 (φ. 96^α). «Σημείωμα ἐκ τοῦ Εὐλόγου τοῦ κατὰ Ἰουδαίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου**, ὅτι ἡ τῶν Ἑβραίων βασιλεία καὶ ἱερουσόνη ἐξέλιπε μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος».

3 (φ. 109^α). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον».

4 (φ. 114^α): **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «ἐπανεληθόντος ἐκ τῆς ἐξορίας τῆς προτέρας».

5 (φ. 116^β). «Ἐκ τῶν τοῦ μακαριωτάτου **Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** πρὸς Εὐσέβειαν μοναχὴν παραμυθητικὴ ἐπὶ ἀδελφῇ τελευτησάσῃ».

6 (φ. 118^β). **Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδίτου** Ἐπιστολαί.

α' (φ. 118^β). Ἐπιστολὴ ξα' «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν **Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορητῶν** εἰς Ἰωάννην ἀδελφὸν χαίρειν». — β' (φ. 121^β). ξβ' «Κωνσταντῖνος βοσδοῦ. Ἱστορικὴ». — γ' (φ. 122^α). «Τῷ Ἀλεξανδρείας Γερασίμῳ ια'». — δ' (φ. 123^α). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Δοσιθέῳ, τὰ κατὰ τὸν Γερμανικὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην διεξοδική». — ε' (φ. 125^β). «Ὀνειδιστικὴ. Ἰακώβῳ τῷ διδασκάλῳ, ἀντακουή ὅτι διαφωνεῖν». — ς' (φ. 128). «Ἐπιστολὴ ιη'. Ἐκκινετικὴ». — ζ' (φ. 130^β). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Παραμυθητικὴ». — η' (φ. 131^α). «κα'. Τῷ μητροπολίτῃ Ἀρτης. Συγχαρητικὴ». — θ' (φ. 132^β). «κβ'. Τῷ κἀθέντῃ καὶ ἡγεμόνι».

7 (φ. 135^α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Πρώτη ὅτε προσδύτερος προεχειρίσθη εἰς ἑαυτὸν».

8 (φ. 141^α). «Περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸς τοὺς μέλλοντας ἀγιωτάτους βασιλεῖς ἀρξαι τῆς βασιλευούσης».

9 (φ. 143^α). «Περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀγίου βασιλέως, περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Πατέρων** τοῦ ὁμολογητοῦ».

10 (φ. 145^α). «Περὶ τοῦ θρυλουμένου πανταχοῦ βασιλέως τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, τοῦ κατοικοῦντος ἐν ἀνω ἄκρῃ τῆς Βυζαντίδος».

11 (φ. 147^β). «Περὶ χρησμῶν τοῦ κυρίου **Λέοντος τοῦ σοφοῦ** καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

12 (φ. 149^α). «Τῷ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου**

[**Ἀλεξανδρείας**] Περὶ τῶν γλῶσσαν καὶ περὶ τῶν διδασκάλων καὶ περὶ τῶν θεάτρων τῶν ἐν Ἀθήναις. Ἑξηγητικὸν τοῦ ναοῦ. .

13 (φ. 150^α). **Τοῦ αὐτοῦ** περὶ σώματος καὶ ψυχῆς».

Ἐν τῇ κάτω ἑξ. τοῦ κ. 1^α. Κεῖμα Κυρίλλου ἀναξίου τοῦ ἐκ Προυνσοῦ τῆς Ἑλλάδος· ἠγοράσθη ἑρῶσά τε· παρὰ τινος Εὐφραῖμ μοναχοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἠρπαχάτορος ἐν τῷ ἀνωτέρω ἔχει τοῦ Ἀθῶνος 1820 Αἰγ. 15.

Κώδιξ κελῶς γεγραμμένος καὶ ἀρίστης διατηρήσεως.

Στάχσις βυρσίνη.

11.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XVIII.

Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆ.

Μετὰ σχολίων ἐν τῇ ἑξ.

Καὶ ὁ κώδιξ οὗτος φέρεται ἀνήκων τῷ Ἰωάννῃ Τρικοῦσῃ. Ἦσα ἀνωτέρω τοῖς ἀρ. 11 καὶ 9.

Στάχσις βυρσίνη.

12.

Χαρτ. 0,24 × 0,17. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). **Δημητρίου Ῥαζῆ** Διάφορα.

α' (φ. 1^α). «Τῷ λογιωτάτῳ κυρίῳ Σίμωνι χεῖρειν». — β' (φ. 2^β). «Ὅτι ὁ τῆς Ἑλλάδος ταλκισμὸς εἶνε παραλογώτατος». — γ' (φ. 11^α). «Κεφαλ. Ὅτι τὰ μετὰ τὸν ταλκισμὸν γελοῖα καὶ ἀσούτατα». — δ' (φ. 13^α). «Κεφαλ. γ'. Ὅτι τὰ κατὰ τὸν κύριον Εὐγένιον συκοφαντῆται σαφεῖς ἐστίν καὶ οὐδὲν ἕτερον».

2 (φ. 21^α). «Σχόλιον τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ **Νεοφύτου τοῦ Πελοποννησίου** εἰς τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς».

3 (φ. 26^α). «Ἰκετηρία τοῦ γένους τῶν Γραικῶν πρὸς πᾶσαν τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην».

Τέλ. Τὴν παροῦσαν ἰκετηρίαν ἐπιστολὴν εἰσέθηκε κάποιος φιλέλληνας Φλωρεντίνος τοῦνομα Ἰωάννης τοῦπικλῆνος ὀελοθρικός διατρίβων ἐν ἑβάντε μετὰ τῶν Ῥώσων ἐν τῷ κατὰ τῶν Τούρκων πολέμῳ εἰς διάλεκτον Ἰταλικήν, τὴν ὁποίαν μετέφρασεν ὁ κῆρ Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις διατρίβων ἐν Λειψία τῆς Σαξωνίας, ὅπου καὶ τὴν ἐτύπωσεν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εὕρισκται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀντίγραφον ἰδίαις χερσὶ. A. P. (ἄλλη χεῖρ προστέθειται) ἦτοι Δημήτριος Ῥαζῆς.

Στάχσις βυρσίνη.

E. γ. Δ. εἰς Κ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

13.

Χαρτ. 0,20 X 0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 222).

Νομοκάνων.

Σύγκριται ἐκ κειμ. κη'. Ἐν τέλει «Τάξις μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων ὑποκειμένων τῇ ἐκκοιλίδι Κωνσταντινουπόλει». Ἐν φ. 232^α «Περὶ τοῦ πότα ἐγένετο τὸ ἅγιον σύμβολον Σαμειῶν Θεσσαλονίκης».

Στάχως βυραίνη.

14.

Χαρτ. 0,22 X 0,16. Αἰῶνος XIX.

1 (1^α). «Ἐξήγησις τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασίλειου τοῦ μεγάλου** Κατὰ μεθυόντων».

2 (φ. 16^α). Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ «Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἔτων ἐλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων».

3 (φ. 19^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ὀμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων».

4 (φ. 93^β). «**Πλουτάρχου** Ἦως ἂν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο».

5 (φ. 122^β). «**Τοῦ αὐτοῦ** ἐξήγησις τοῦ Περὶ κολάκων λόγου».

6 (φ. 220^α). «**Πλουτάρχου Χαίρωνείας** Περὶ παιδίων ἀγωγῆς».

7 (φ. 267^α). «**Πλουτάρχου** Περὶ ἀδολεσχίας» (ἐξήγησις).

Ἄρχεται ἀκέφαλος.

8 (φ. 306^β). «**Συνεσίου** εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρχάδιον περὶ βασιλείας».

Μόνον δώδεκα στίχοι ἐγράφησαν, λειπούσης τῆς συνεχείας.

9 (φ. 307^α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγος περὶ πρῆς ευχῆς.

Μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

Στάχως βυραίνη.

15.

Χαρτ. 0,21 X 0,15. Αἰῶνος XVIII.

Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐπιτομῆς φυσικῆς Βιβλίου Β'.

Στάχως βυραίνη.

16.

Χαρτ. 0,15 X 0,12. Αἰῶνος XIX.

«Φιλοσοφία παλαιὰ καὶ νέα πρὸς εὐχερεστέραν τῶν πάλαι καὶ νῦν φιλοσοφισάντων κατάληψιν ἐκτεθεῖσα, ἐκ δὲ τῆς λατινίδος φωνῆς τῆ καθ' ἑμᾶς ἑλληνίδι διαλέκτῳ μετοχτευθεῖσα παρὰ τοῦ ἐπιστημονικωτάτου καὶ πανσόφου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου **Εὐγενίου ἱεροδιακόνου Βρούγαρε** καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ τῶν Ἰωαννίνων νεωστὶ ἱδρυθείσῃ ἀκαδημίᾳ».

«Τόμος Α περιέχων τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἐν τέλει (φ. 80 B) Τίλος τῆς λογικῆς περιλήψεως ἐν τῇ βασιλευσῶσῃ καθέδρᾳ Μικουρασίου.

Στάχσις βυραίνη.

17.

Χαρτ. 0,29 X 0,20. Αἰῶνος XIX (σ. 431).**«Γεωργίου Φραντζῆ βιβλία Δ'».**

Ἐς τὴν ἐπιγραφὴν ἔπεται τὸ σημείωμα τόδε: Τὸ παρὸν ἱστορικὸν Γεωργίου Φραντζῆ εἴληπε πέρας διὰ χειρὸς Ἰάννου Ἱεροδημητριάδου; Καρπενησαίου. Ἐν τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1824. Ἀκολουθεῖ Πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν περιεχομένων.

Κώδιξ ἀστάχτος.

18.

Χαρτ. 0,21 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (σ. 224).**«Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου Ἐπιτομὴ λογική».**

Ἐν σ. 218 Ὁ Βλεμμύδης ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως Θεοδώρου τοῦ πρεσβυτέρου, Ἰωάννου Δουκὸς, Θεοδώρου τοῦ νεωτέρου, Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἐπὶ τῶν πατριαρχῶν Μανουὴλ, Γερμανοῦ, Μεθοδίου, Μανουὴλ, Ἀρσενίου, Νικηφόρου, Γερμανοῦ, Ἰωσήφ, ἐπεὶ πενήκοντα ἔτη θεολογῶν καὶ λόγου; συγγραφέων καὶ διαλεγόμενος ἐν τῷ κοινῷ τῆς ἐκκλησίας. Ἐπεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ ἐν ἀρχῇ παραφύλλου κάτω ἀντικεινῶσκονται τόδε: Τὸ παρὸν ἠγορεύθη παρὰ Κυρίλλου καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Προυσοῦ καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει ἐχέτω ἀντίδικον τὴν κυρίαν Θεοτόκον.

Ὁ κώδιξ, ἀριστα διατηρούμενος, κοσμεῖται ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπὸ ἐγχρώμου ἐπιτίτλου καλλῆς τέχνης, φέρε: δ' ἐκτετατὸν σχόλιον ἐν τῇ ᾄφ.

Στάχσις βυραίνη.

19.

Χαρτ. 0, 22 X 0, 15. Αἰῶνος XIX (α. 318).

«Εἰς τὸ α καὶ β βιβλίον τῶν μεταφωλογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους σχολαστικά ζητήματα ἐκδοθέντα πρὸς τοῦ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρήτος, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ κοινοῦ καὶ ἀμφοτέρω διαλέκτου τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου».

Ἐν τῆσι: Πέντε ἀλφαιδικὰ τῶν περιχομένων.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου παραγράφου τῆς: *Πρόσχει πᾶς ὁ ἀγαγιώτατος τῆς τῆς βίβλου βίβλου ἐκ τῆς ἀμελείας σου ἀποξενώθη. Κτήμα ἀναπόσπαστον τῆς ἐσθῆς μοῆς τοῦ Ἡεροῦ παρὰ Κυλλ* (=Κυρίλλου Κατανοφάλλη).

Στάχους χαρτί.

20.

Χαρτ. 0, 21 X 0, 15. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «Χρηστοίθεια ἐν ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι».

2 (φ. 119^α). «Ἀναβάθμοι, ἀντίφωνα».

3 (φ. 149^α). «Μέγας κανὼν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμέτου τὸν ὅποιον ἐπαράδωκεν εἰς τύπον μαθήματος κατὰ τοὺς γραμματικοὺς εἰς τοὺς διακόνους αὐτοῦ ὁ μακαρίτης σοφώτατος καὶ λογιώτατος τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν εὐρισκόμενος ἐτι εἰς τὴν περιήγησιν χάριν ἐλεημοσύνης τοῦ Παναγίου Ἰάφου καὶ ποιούντος ἀνά δύο τροπάρια εἰς μίαν διδασχὴν. ἵνα δι' αὐτῆς οἱ μαθητευόμενοι στολιζῶσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἢ τὰ σώματα, ὁ κύριος Παρθένους».

Ἐν σελ. 158^α «*ρημθ*», Ἰουλίον α'. ἐν Σμύρῃ ἱεροδίακονος ἐπὶ πρώτου φίλα δελφίας. Ἐν τῇ μέσῃ τοῦ τελευταίου παραγράφου: «Ὁ ἀγαγιώτατος καὶ μὴ γινώσκων καταγεγνώσκων ἰατί».

Στάχους βυραίνη.

21.

Χαρτ. 0, 21 X 0, 15. Αἰῶνος XIX.

1 (φ. 1^α). Ἐπιστολαὶ λογίων.

α' (φ. 1^α). Ἐπιστολὴ τοῦ σοφώτατου καὶ λογιώτατου Γορδίου τῷ αἰσιματώτατι καὶ τιμωτάτῳ ἐν ἱερῶσι καὶ οἰκονόμῳ κυρίῳ Ἀρχαγγῆ σὺν τῷ τιμωτάτῳ

ἀρχοντι κυρίῳ Πανουργίῳ καὶ κυρίῳ Θεοδώρῳ ἡγίασιν εὐχομαι καὶ σωτηρίαν παρὰ τοῦ τῶν ὀλων θεοῦ. — 6 (φ. 2^a). «Τὸ Θεὸν τῆς τοῦ Κορυθαλλέως ἐπιστολῆς, ἣν ἔγραψε πρὸς Εὐγένιον τὸν διδάσκαλον τοῦ ἐπίκλην Ἰκνούλιον ἡγίακα ἐν Ἀθήναις ἐνόσει ὁ προρρηθὲς Κορυθαλλεύς». — 7 (φ. 2^b). «Γρηγορίῳ ἐπισκόπῳ Λητιζᾶ καὶ Ἀγραφῶν εὐ πράττειν». — 8 (φ. 3^a). «Τῷ πρώτῳ Ἀρτης». — 9 (φ. 4^a). «Υψηλότατε πανευκλαυπρότατε καὶ εὐσεβέστατε μέγα πρέσβυ καὶ ἐπίτροπε ἐκ τῆς αὐτοκρατορικωτάτης εὐσεβαστάτης καὶ γαληνοτάτης ἡμερατορίας πάσης Ῥωσίας διασθενεστάτη θερμότητα τῆς θυετήνου ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τῆς γῆς, ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν τῇ ἡμετέρῃ ὑψηλότατι τῇ ἐδρασίῳ καὶ δουλικῇ προσκύνῃσιν». — 10 (φ. 9^a). «Τῷ πανιερωτάτῳ ἐν ἀρχιερέσσι λογιωτάτῳ ἁγίῳ Λαρίσσης κυρίῳ Διονυσίῳ προσκύνῃσιν ἀπονέμῳ καὶ εὐλόγησιν». — 11 (9^b). «Τῷ ἐκλαυπρότατῳ καὶ γαληνοτάτῳ ἡγέμῳ καὶ δεσπότη πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ῥάβουλῳ ἡγίασιν σωτηρίαν εὐμερίαν καὶ κατ' ἐχθρῶν νίκην εὐχόμεθα παρὰ θεοῦ πατρὸς κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ζωοποιοῦ τε καὶ ἁμοουσίου Πνεύματος ἁμήν». Ἐν τέλει: Εὐγένιος ὁ ἐξ Ἀγραφῶν σὸς εὐχέτης ἐν Χριστῷ. — 12 (φ. 10^a). «Τῷ ἐπισκόπῳ Λητιζᾶ κῆρ Γρηγορίῳ». Ἐν τέλει: Εὐγένιος ἱερομόναχος δούλος ἁγίων τῆς πανιερωτάτης σου ἀπὸ Βραβιανᾶ Ἀγραφῶν.

2 (φ. 11^a). Ἐπιγράμματα.

Ἐγράφησαν δι' ἄλλης χειρός. Τινὰ μὲν παποιημένα ἐν χωλιάρμοις, τινὰ δ' ἐν πολιτικοῖς στίχοις ἐν τῇ καθαρειούσῃ ἢ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ἀλλ' ἅπαντα ἀνομοιοτέλευτα. Ἐπιγράφονται: εἰς «Ἐἰς ὑψίνου», «Ἐἰς συμπάθειαν», «Ἐἰς ἀδίκους ὑποκριτάς», «Ἐἰς καταλάλους», «Ἐἰς καταλάλους ἄλλως», «Ἐἰς δουλοῦς», «Ἐἰς προδιδασκόν ἀξίας», «Ἐἰς φίλους», «Ἄλλως», «Ἄλλως», «Ἐἰς τὴν τύχην», «Ἐἰς τὴν τύχην ἄλλως», «Ἐἰς ἐπιμέλειαν», «Ἐἰς ἀνδρείαν», «Ἐἰς πορνείαν», «Ἐἰς κάλλος», «Ἐἰς ζῶην», «Ἐἰς μοναχόν», «Ἐἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ».

3 (φ. 16^a). «Κατάλογος ἀρχιερέων τινῶν τῆς Λητιζᾶς ἐπισκοπησάντων, ὡς ἐν τῷ κώδικι τῷ κυρποληθέντι ἦσαν κατελεγμένοι, ἦν δ' ὁ κώδιξ ὑπὸ Νεκταρίου γεγραμμένος».

Ἔχει ὅδε:

Ἰακώβος Μυτιληναῖος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}.

Γρηγόριος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}, πρὸς ὅν αἱ ἐπιστολαὶ Εὐγενίου καὶ Ἀναστασίου Γουρδίου.

Διονύσιος ὁ Χίος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον} (γράψας ἀρχῆ^{ον}).

Κωνσταντῖνος Μυτιληναῖος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}.

Νεκτάριος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}, ὅστις καὶ ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον} τῇ ἐ' Ἀυγούστου.

Διονύσιος ὁ ἐκ Λαρίσσης ἀρχῆ^{ον}, ὃς καὶ παραιτήσθαι ποιησάμενος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον} ἀκελεύσαστο τὸν βίον κατὰ ἀρχῆ^{ον} τῇ κγ' Ἀπριλίου.

4 (φ. 17^a). «Καλλένικος ἑλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης».

Συνοδικὸν γράμμα περὶ μετουσίωσης. Ἀρχ. Ἀπλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἐφη. Τέλ. ἔγραψεν τε καὶ τὸ παρὸν πατριαρχικὸν συνοδικὸν συστατικὸν κατασταλισμένον συνοδικῶς ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἱεροτάτων μητροπολιτῶν

καὶ τιμωτάτων κληρικῶν τῆς καθ' ἑαυτὴν τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λοιπῶν τιμῶν καὶ ἐλλογίμων ἀνδρῶν καὶ κατορθώθη ἐν τῷ ἑαυτὸ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. αχψα.

5 (φ. 21^α). Ἐπιγράμματα.

Ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐπ' ἀρ. 2 κλην ἦ, ὅτι εἶνε ἅπαντα γεγραμμένα ἐν τῇ καθωμιλουμένῃ καὶ τὰ αὐτῶν εἶνε ἐμοιστέλευτα. Ἐπιγράφονται δὲ «Εἰς μουσικόν», «Εἰς ἀφρονεῖς», «Εἰς θανάτην», «Εἰς ἀρετήν», «Εἰς ἄνθρωπον», «Εἰς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον», «Εἰς νόμον», «Εἰς ἀθλῶν», «Εἰς μεσάν ἰδόν», «Εἰς ἀδικούς», «Εἰς ἀγάπην», «Ἄλλως», «Εἰς ὕπνον», «Εἰς στρατιώτας», «Εἰς τάφον», «Εἰς θνητὸν ἄνθρωπον», «Εἰς θάνατον», «Ἄλλως».

6 (φ. 23^α). Παναγιώτη ἀνδρὶ ἐλλογίμῳ Ἀθανάσιος ὁ Πατριάρχης χαίρειν.

Γέγραπται δι' ἄλλης χειρὸς. Μετὰ δὲ τῆν λέξιν Παναγιώτη ἄλλη, πάλιν χεῖρ προσέθηκεν ὑπεράνω τῆν λέξιν Πατριάρχης.

7 (φ. 42^α). Γαβριὴλ ἐλέη θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Πατριαρχικὸν σφίλλιον, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἀχρὶδῶν καὶ πρόεδρον τῆς μητροπόλεως Βιδανῶν κῆρ Γερμανόν.

Ἐν τέλει: Ἐν ἔτει αχψ' Ἀπριλίῳ αὐτῷ ἰδῷ, ιγν'.

8 (φ. 49^α). Ἐπιστολὴ ἱκετηρία.

Ἐπιγράφεται: Ἐγὼ πανοσιωτῆτι καὶ πανοσιωτῆτι μοι ἐν Χριστῷ δεσπότητι τῷ πρώτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Κυρίλλῳ τῆν μετὰ τῆς ὀφειλομένης υποκλίσεως δουλικὴν προσκύνῃσιν. Τέλ. Παῦσαι τοίνυν παῦσαι τῆς δογῆς καὶ ἐγκατέλειπε θυμὸν παναγιώτατε δέσποτα.

9 (φ. 57^α). Ὀπτασία. Προφητεία ἱερομονάχου Ἀγαθαγγέλου . . . ἐρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου Θεοκλήτου τοῦ Πολυειδοῦς ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου ἤτοι χωροεπισκόπου Πολυανῆς καὶ Βαρδάρων καὶ μὴν καὶ τῆς ἐν Λευφίᾳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐπόπτου τε καὶ συνηγόρου. αψη'.

Ἐν ἀρχῇ ἐπιτίτλον, ἐν ᾧ τάδε ἔστω: Ὀκτωβρίου ἰδ' ἐσχεικιάσθη διὰ χειρὸς Κωνσταντινίου τοῦ ποτὲ Ἱερομόμου.

Ἐν φ. 8β «Ἐκ τοῦ οἴνου». Ἐχει δὲ οὕτω Ὁ γαμβρός καὶ πενθερός, ὁ πατήρ ἀνῆρ καὶ ὁ κάππος πατήρ. Κατωτέρω δὲ τὸ εἶπες εἰς τὴν πάπισσαν Ἰωάννην καὶ ἄλλοθεν γνωστὸν ἐπίγραμμα:

Πάπας τις ἐγκυμονήσας τίκτειν ἔμελλεν ὡς θῆλυ
τοῦτομα μὲν Ἰωάννης Ἰωάννα μετεκλήθη
καὶ σαφῶς γυνὴ γνωσθεῖσα τὸ παπίδιον θηλάζει.

Εἰς τὸ φ. 88 προσηρμόσθησαν φύλλα ἐξ ἄλλου κώδικος μουσικοῦ ἀρχιεπίσκοπου.

Εἰς δὲ τὸ φ. 96 προσηρμόσθησαν φύλλα ἐξ ἐκ νεωτέρου κώδικος, ἐν εἰς «Διο-

γάνους ἐπίνοδος ἢ τὸ Φινάρι τοῦ Διογένους». «Σχημ. α'. Πράξις α'. Πυθαγόρας Τρόφων καὶ Διογένης».

Ἄρχ. Πυθαγ. "Ἦκουσα τὰ νέα ταῦτα πόθεν ἔχουν τὴν ἀρχὴν :

Τρόφ. "Ὅχι· μήτε ἐξετάσω μήτε ἔχω προσοχὴν.

Στάχσις βυρσίνη.

22.

Χαρτ. 0,25 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (σ. 854).

Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως εἰς φιλοσοφίαν».

Ἐν τῇ ᾠκ τῆς σ. 1 ταῦτα "Ἐν ἀρχῇ ἠρξάμεθα σὺν θεῷ ἀναγινώσκειν καὶ μαθαίνειν τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην κατὰ τὸ ἔτος 1713. Ἀπριλίου ἰδ. ἐν τῇ πατρῷῃ ἡμῶν οἰκίᾳ συνετροῦντος ἑμῆς τοῦ θείου βουλεύματος. Ἐν δὲ τῇ κἀτερ ᾠκ τῆς σελίδος 3 δ' ἄλλης χειρὸς· Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Κωνσταντινίου τοῦ ἐκ Λεπτοπόδος τοῦ Καρπενησίου. Δ' ἄλλης δὲ πάλιν χειρὸς· Ἠγοράσθη καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν Προσοῦ.

Τὸ πρῶτον φύλλον ὡς καὶ τινεσ τῶν ἐν τέλει ἐξθραμμένα.

Στάχσις βυρσίνη.

23.

Χαρτ. 0,16 X 0,11. Αἰῶνος XVI—XVII.

Νομοκάνων.

Ἐν φ. L^a «Πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου—ὅπως τὸ ζητούμενον εὐρῆς εὐκόλως». Οἱ δύο στίχοι ἐν συνεχείᾳ. Ἐπειτα Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν φ. 166^a δ' ἄλλης χειρὸς «Περὶ ὄρκου καὶ περὶ τῆς ἐνὸρκου οἰκονομίας». Ἐν φ. 168^a «Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ. † Τὸ μέγα μήνυμα τῆς μεταθέσεως τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ ἀθάντου τοῦ θειοτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὑπαρτίμου καὶ ἐξάρχου Θεσσαλίας εἰς τὸν τόπον ἐπισκόπου Ἐφέσου».

Ἀκολουθοῦσι ταῦτα "Ὁ παναγιώτατος ἡμῶν ἀθάντης καὶ δεσπότης ὁ οἰκουμηνικός πατριάρχης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἱερὰ σύνοδος προσκαλεῖται τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην σου λόγῳ μεταθέσεως ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κορινθίου εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐπειτα «† Ἀπολογία τοῦ ἀρχιερέως».

Ἄρχ. Ἐγὼ μὲν χάριτι τοῦ παναγίου θεοῦ καλῶς ἐν πᾶσιν εἶχον παρὰ τῆς δωδεσίσης μοι ἀρχῆθεν ἐκκλησίας, λέγω δὲ τῆς τῶν Κορινθίων. Ἐν τέλει· Ὡδε γέγονεν ἡ τοιαύτη μετάθεσις ἐπὶ ἔτους ζ' ἐν μηνὶ Αὐγούστου ἡμέρα Δ'. Ἐν φ. 169^a «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγισμοῦ».

Ἐν φ. 169^a ἄλλη χειρὶ· Κρείσσον πόλεμος, φησὶ Ἰσηγόριος, ἢ εἰρήνη χωρίζουσα. Ἐν δὲ τῇ τέλει τοῦ κώδικος σημειώματα τινεσ θορακένια.

Στάχσις βυρσίνη.

24.

Χαρτ. 0,21 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.**Ξενοφώντος Κύρου παιδεία.**

Μετὰ ἀποτίμου ἱερωνείας καὶ πραραελθίων σχολίων.
Στάχσις ἐκ χάρτου.

25.

Χαρτ. 0,20 X 0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 413).

«Ἐπιτομή τῆς εἰς τὴν Ἀριστοτέλους διαλεκτικὴν πραγματείας».
Ἐν φ. 413^α Χρυσίππου καὶ ἄλλων λογικὰ ἀποφθέγματα.
Στάχσις βυρσίνη.

26.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII (σ. 912).

«Εἰς πᾶσαν τὴν λογικὴν πραγματείαν».
Ἐν τίλει: Ἐνθήμερις πόταν ἐγενήθησαν ἡ εἰς μου.
Εἰς τὸ 1824 ἔτος Δεκεμ. 28 ἐγενήθη ὁ εἰς μου Νικόλαος.
Εἰς τὰ 1827 Μαρτ. 14 ἐγενήθη ἡ θυγατέρα μου Μαρία.
Εἰς τὰ 1829 Ἰουνιον 30 ἐγενήθη ἡ θυγατέρα μου Εὐαγγέλιον.
Εἰς τὰς 1831 Ἰανουαρίου 21 ἐγενήθη ὁ υἱός μου ὁ Ἀριστῆδης καὶ ἔστω εἰς
ἐνθήμερον.
Γεωργίου Λούρου
Στάχσις βυρσίνη.

27.

Χαρτ. 0,28 X 0,22. Αἰῶνος XVII (φ. 112).**Νομοκάνων.**

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
Στάχσις βυρσίνη.

28.

Χαρτ. 0,21 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος.
2' (φ. 1^α). «Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους

τούτους καὶ τὰ ἐξῆς.—δ' φ. 25^α «Εἰς Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀβελφόν».—γ' (φ. 30^α). Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ἐτέλεσαν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους καὶ τὰ ἐξῆς».

2 (φ. 36^α). **Κωνσταντίνου** εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας.

3 (φ. 92^α). **Τοῦ αὐτοῦ** Ἐπιστολαί.

4 (φ. 264^α). **Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ πολυπραγμοσύνης.

5 (φ. 284^α). **Λουκιανοῦ** Διάφορα.

α' (φ. 284^β). «Περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἦται βίος Λουκιανοῦ».—δ' (φ. 292^α). «Πλούτων ἢ κατὰ Μεγίππου».—γ' (φ. 293^α). «Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος».—δ' (φ. 294^α). «Πλούτωνος καὶ Ἑρμοῦ».—ε' (φ. 297^α). «Τερψίωνος καὶ Πλούτωνος».—ς' (φ. 298^α). «Ζηνοφάντου καὶ Καλλιθέμου».—ζ' (φ. 299^α). «Κνήμωνος καὶ Ἀπμνίππου».—η' (φ. 296^β). «Χάρωνος καὶ Ἑρμοῦ».

Γὰ ὑπ' ἀριθ. 1-2 μεθ' ἐρμηνείας.

Γὰ φ. 88-91, 244-264 καὶ 281-283 ἄγραφα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φ. 88^α πικρηνεγράφη δι' ἄλλης χειρὸς τὸ ἐξῆς αἰνιγμα ἐν ἐπιχρῆμένοις πύθ και που χωλιόμοις, γεγραμμένοις καταλογάδην· *Ἐγὼ κακὸν κάκιστον ἀρχήθην πέλω, δασὺν φέρω τὸν τράχηλον ὡς και τὴν κάραν, ἀν γούν οὐ τὸν τράχηλον ἐξέλης μόνον, κακοῦ πατρός τὸν χεῖριστον εὐρήσεις γόνον, εἰ δὲ φιλώσεις τὴν δασυθεῖσαν κάραν κόνοντα μόχθον τοῖς βροκοῖς με κατίδοις.*

Στάχως βυρσίτης.

29.

Χαρτ. 0,21 × 0,16. Αἰῶνος XIX.

1 (φ. 1^α). Θέματα μαθητοῦ ἀσχουμένου περὶ τὸ ἐλληνιστὶ γράφειν.

2 (φ. 342^α). «Βιβλίον εἰς τὴν σφαιρικὴν καὶ γεωγραφικὴν, **Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως** πρὸς Σχαρλάτον».

Προτίσεται ἐν φ. 341^α ἐπιστολὴ «Σχαρλάτω τῷ πανευκλεῖ ἀνδρὶ καὶ εὐγενεστάτῳ Θεόφιλος ὁ Κορυθαλλεύς.

3 (φ. 349^α). Κεφάλαια ἱατρικά.

α' (φ. 349^β). «Ἐκ τοῦ Γαλινοῦ, ποῖαν ἀρχὴν νοῦ νοσήματος φήσομεν».—δ' (φ. 349^β). «Πόθεν διαγνώσομεν πολυχρόνιον νόσημα».—γ' (φ. 350^α). «Περὶ κρισίμων ἡμερῶν».—δ' (351^α). «Πῶς ἐνεστῶσαν κρίσιν διαγινώσκομεν».—ε' (φ. 352^β). «Περὶ σφυγμῶν».

Κώδιξ κολοβάς.

Στάχως ἐκ χάρτου.

30.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Γνωμικὰ δίστιχα».

Μεθ' ἐρμηνείας.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. Γ'.

2 (φ. 16^α). «**Συμμνηστῶν διάλογος. Εὐφῶξαι περὶ παιδαγωγοῦ, Ἰωσήπου, Διονυσίου, Κωνσταντίνου Γεωργιάδου Σπηλιώτου, Κωνσταντίνου μικροῦ, Νικολάου τοῦ ἀνωνόμου καὶ Γεωργίου.**».

3 (φ. 48^α). «**Κάτωνος Ῥωμαίου** Γνώμαι παραινετικαὶ διαιτιχοὶ ἄς μετένεγκεν ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον **Μάξιμος** μοναχὸς ὁ **Πλανούδης**».

Ἐν γίλας Ἐν Ζαύρη 1782 Ἰουλίου 25.

4 (φ. 59^α). **Παραδείγματα Γεωργίου Κυρούση** εἰς διάφορα συμβαλλόμενα».

5 (φ. 75^α). «**Ἐξηγήσεις** εἰς τὸν παρακλητικὸν κανῶνα τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου **Μαρίας**».

6 (φ. 78^α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν».

7 (φ. 96^α). «**Τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Βασιλείου** ἐπικήδειος καὶ ἐπιτάφιος».

8 (96^α). «**Τοῦ αὐτοῦ Ἐγκώμιον** εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας τοὺς ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας».

9 (φ. 119^α). «**Κανὼν τοῦ μεγάλου Σαβδάτου**».

Μεθ' ἑρμηνείας.

10 (φ. 129^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὸν Ἄδραάμ».

11 (φ. 139^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ κολυπραγμοσύνης».

12 (φ. 163^α). **Θεοδωρήτου Κύρρου** «Περὶ προνοίας α'. Ἀποδεικτικὸς ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων».

13 (φ. 194^α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** εἰς τὴν βραδυτήτα.

14 (φ. 204^α). **Τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

15 (φ. 230^α). «**Νεῖλου ἐπισκόπου Νουθεσίαι.**».

16 (φ. 249^α). **Ἀγαπητοῦ διακόνου** Ἐκθεσις κεφαλαίων.

17 (φ. 281^α). «**Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης** αυτοκράτορος Ῥωμαίων Παραίνεσις πρὸς τὸν εἶδον Λέοντα τὸν σοφόν, ἧς ἀκραστικὴς ὡδε πῶς ἔχει Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ εἰῶ καὶ συμβασιλεῖ, περὶ πεδίας».

Ἐν φ. 202^α καὶ 230^α ἀνθέμα καλῆς τέχνης.

Κῶδις ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχτως βυρσίνη.

31.

Χαρτ. 0,15 X 0,12. Αἰῶνος ΧΙ'Α.

Ἐπιστολᾶριον μερικόν τοῦ ἐν πνευματικοῖς πατράσιν οἰκτροτάτου καὶ ἐν μοναχοῖς ἀμονάχου **Κυρίλλου** [**Ἰεράστανος** φύλλη] τοῦ ἐκ τῆς θεομητορικῆς Ἱερᾶς μονῆς τοῦ Προυσοῦ τῆς καμένης κατὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος, χωρτ. 15 Δεκ. 7η.

Μεταξὺ ἄλλων ἐπιστολῆ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος **Κοσμά** τοῦ νέου ἰσαποστόλου.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου περὶ ἁγίου Κυρίλλου περναγράφησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ταξὶ πῶσι. Ἰουλίῳ κη. ἐν ἡμέρᾳ σαββάτῳ περὶ τρίτην ὥραν σχεδὸν ἤλθεν εἰς τὴν κορυφοῖαν Καρπενησίου ὁ ὑψηλότατος καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰωαννίνων Βεζιρ Ἀλί πασιᾶς, ὁ Τελεϊνίος, ὅπου διατρίψας ἡμέρας ἕξ, ἐξ ὧν τὴν μίαν ἡμέραν ἐπέρασε εἰς τὸ χωρίον τὸ λεγόμενον Νόστιμον εἰς τὸν οἶκον τῶν δύο θεῶν αὐτοῦ υἱῶν: Τότε διὰ προσταγῆς τοῦ ἰδίου ἐκτίσθη τὸ ἐν Καρπενησίῳ προαιώριον, Σαράγιον, κάτωθεν τῆς πολιτείας πρὸς δύσιν, κακεῖθεν μετέβη εἰς Νέας Πάτρας, εἰς Ζητούνιον καὶ εἰς Λάρισσαν, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις καθέδραν του. Ἡ δὲ εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀφιξίς του ἐγένετο ἐπὶ τὸ λουσοθῆναι ἐν τοῖς θερμοῖς ὕδασι, τοῖς οὐ μακρὰν τοῦ χωρίου Σμοκόβου ἀναβλύζουσιν.

Ἰεα συμπλήρωσις τοῦ χρονικοῦ τούτου σημειώματος ἐν σ. 718 τοῦ κώδικος 42 κατωτέρω ἐν σ. 315. Ἐν δὲ φ. 74β τὰ ἐξῆς γεωγραφικὰ συμπληρώματα

Ὁ Φιδάρης ποταμὸς κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τοῦ Καλλιδρόμου ὄρους ἧτοι τῆς Ὀξείας, καὶ κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ Κόρακος.

Ὅρος δὲ τῆς Αἰτωλίας εἶναι ὁ Μάρολας ἢ Μαλατὶ, καὶ ὁ Ἀράκυνθος τὸ Χαλίκιον μέχρι τοῦ Καταλόου.

Τὸ ὄρος τοῦ Ζυγοῦ ἐλέγεται Μύηρον.

Ἡ κοινῶς Βαράσοβα ἐλέγεται Χαλκίς.

Ἀνωθεν τῆς Ναυπάκτου εἶναι ὄρος, ὅπερ ἐλέγεται Ταφίαση.

Τὸ δὲ ὄρος ἧτοι τὸ Βελοῦχι, εἶναι τρίπους ἧτοι ἐξ ἀνατολῶν μέχρι τῆς Ὀμώλης, ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι τοῦ Καλλιδρόμου, καὶ πρὸς δυσμᾶς μέχρι τοῦ Χελιδῶνος καὶ εἶναι μία κορυφὴ τῆς Οἴτης.

Τὸ δὲ λεγόμενον τοῦ Ἀντιγιά ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν Ἰσως ἐκ του ἀντρον, ὅπερ δηλοῖ σπήλαιον. πολλὰ γὰρ ἐν αὐτῷ σπήλαια καὶ μάλιστα εἰς τοὺς πλαγίους αὐτοῦ πρόποδας.

Ἡ ἰδίως Αἰτωλία χωρίζεται τῆς μὲν Ἀκαρνανίας διὰ τοῦ Ἀχειῶνος ποταμοῦ ἧτοι Ἀσπρον, τῶν δὲ Λοκρῶν διὰ τοῦ Εὐνήνου ποταμοῦ ἧτοι Φιδάρη.

Ἡ μὲν μεγάλη λίμνη τοῦ Ἀποκόρου καὶ Ζυγοῦ λέγεται Κυρία, ἡ δὲ κατωτέρα μικρὰ λέγεται Μελίτη.

⚭ ἐκ τῶν πολλῶν βελανιδιῶν.

Πόλις Καλυδῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἦτον, ἐν ᾧ τόπων ταῦθ' οἰκίζονται ἐρεῖκια πλησίον εἰς τὸ χωρίον Κούβελον, ὅπου καὶ ὁ Καλυδῶνιος θρυμὸς (κατὰ τὸν Μελέτιον) καὶ ὁ Καλυδῶνιος οἶνος, τὸν ὁποῖον οἶνον μαρτυρεῖ ἄχρι τοῦδε ὁ πλησιάζων Ῥοῦπα-

πακῆς. Ἡ Καλυδὼν εἶχε καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἰσως καὶ ἴσως ἦν τὸ ἐκεῖ φαινόμενον, καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἡ ἴσως μετὰ τὴν ἐπιτροπικὴν οἰκονομίαν μεταβλήθη ἀπὸ Βουμὸν εἰς καὸν, πλὴν ἢ οὕτως ἢ ἄλλως παραινυοῖ τὴν ἀρχαιότητα ἢ μοῆν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἐν Καλυδὼνι εἰσέβητο καὶ ἡ Λαγεία Ἀρτεμις, ἃτοι ἐπηρείτο καὶ ὁ ἀγριόχοιρος, τὸν ὅποιον ἐκτείνει ὁ Μελέαγρος, ἀλλὰ καὶ τὴν πολλοὶ καὶ κάλλιστοι ἀγριόχοιροι τῆς αἰτῆς Καλυδῶνς (Βίλοχοῦ).

Πόθεν Λητζῆς.

Περὶ τοῦ Λητζῆς ὀνόματος εἰκάλομεν ὅτι ἔλαβεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Λημνισκῆς ἢ Λησκῆς, θεοὶ εὐμαίωκοι μετὰ τὴν Αἰτωλίας καὶ τῆς Ὀζωλίας Λοκρῆδος πόλιν τινα λεγόμενῃν Λημνισκὸν (κατὰ τὸν Μελέτιον) ἢ Λησκὸν (κατ' ἄλλους) καὶ εἰμφορεῖ τινας νῦν στοχασθῆναι πῶς ἦσαν εἰς τὸ μέρος ἃπου εἶναι τὴν τὴν Κορυθαίτες, καὶ κατὰ παραφθορὰν τῆς λέξεως ἀντὶ Λημνισκῆς ἢ Λησκῆς γράφεται Λητζῆς, καθὼς ἐπεκράτησεν ἕκ τινος ἀμαθίας νῦν γράφεται καὶ ἀντὶ Σαλώνων Σόλωνος, ὡς καὶ ἀντὶ Δανείας Ἀραναίης καὶ ἀντὶ Ὀκουνησίων Μεδονίης καὶ τὰ ἐξῆς, ὅρα καὶ φύλλα 335 τοῦ Μελετιου, μὴ θανατοῦσθαι ὁμοίως καὶ διὰ τινα παράγραφον τοῦ αὐτοῦ Μελετιου, δίδου καὶ τὸ Καρπενῆσι πλησιέστερον ὄν τῶν Αἰνιάντων ἦτοι τῆς Νέας Πάτρας εἶδον αὐτὸ κοντὰ εἰς τὴν Χειμαύριον ὡς καὶ ἄλλα ἄλλοις.

Στάχως βυρσίνη.

32.

Χαρτ. 0,18X0,15. Αἰῶνος XVIII.

«Ἀνθολογία ἢ πλουσιωτάτη περιέχουσα τὰ ἀκόλουθα ἅπαντα ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ ὄρθρῳ τε καὶ λειτουργίᾳ συντεθειμένη παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων».

Ἀρχετα: ἀπὸ τοῦ φ. 8^α. Ἐν φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης τῶν τε ἀπόντων καὶ τῶν κατιόντων...». Ἐν φ. 6^α «Νουθεσίᾳ πατρικῆ καὶ διδασκαλικῆς πρὸς τοὺς μέλλοντας μαθεῖν μουσικῆν».

Ὄνόματα μελεθῶν ἀνυγράφονται τὰ ἐξῆς: Πέτρου λαμπαδαρίου (τοῦ Πελοποννησίου) (φ. 13^α, 100^α, 111^α, 145^β, 158^α, 158^β, 211^α, 222^α, 227^α, 241^β, 256^β, 264^α, 270^β, 272^α, 326^β, 335^β, 358^α), Πέτρου (Βυζαντίου) τοῦ Φυγῆ (φ. 24^β, 247^β), Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ (φ. 28^α), κυρίου Γούτα (φ. 63^α), κυρίου Δανιὴλ, Δανιὴλ πρωτοψάλτου (φ. 55^α, 83^α, 236^α, 259^β, 261^α, 261^β, 263^α, 344^β), κυρίου Ἀναστασίου (φ. 59^α, 63^α), Πέτρου Μπρεκέτη (φ. 60^α, 68^α, 124^β, 166^α, 339^β, 341^α, 343^β), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 75^α, 185^α, 438^α), Ἰωάννου Κουκουζέλη (φ. 320^β), Κωνσταντίνου Ῥαφανιώτου (φ. 92^α), Μανουὴλ, Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ (φ. 143^β, 197^α, 328^β), Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως (φ. 148^β), κυρίου Μελετιου, Μελετιου Σιναΐτου (φ. 332^α, 338^β), Μπαλαδίου ἱερέως (φ. 197^β, 287^α, 324, 341^β, 346^α, 349^α), Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 202^β), Ἰωάννου Κλαδῶ (φ. 205^α), Κυρίου Ἀντωνίου, Ἀντωνίου ἱερέως (φ. 207^α, 253^β), Χρυσάφου του νέου (φ. 284^β, 317^α), Στεφάνου Ξηροποταμινοῦ (φ. 230^α), Παναγιώτου τοῦ Χαλάτσαλου (φ. 337^α).

Ἐν τοῖς τελευταίοις παραφύλλοις «Ἀπάκρισις τοῦ ἔλλογ:μωτάτου ὀιδασκάλου κυρίου Σεργίου πρὸς τὸν κοινοβιάρχην τοῦ κατὰ τὸ Ἅγιον ὄρος βυζαντικοῦ Ἱεροῦ κοινοβίου τοῦ Ἁγίου Πανταγετήμονος Κύριον Σάββαν περὶ τῶν κρατημάτων ναυαγισμῶν καὶ τερεβαντισμῶν τῶν μουσικῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας».

Ἐν φ. 450^α Ἐκ τῶν τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχῳ Κωνσταντίνῳ Καστανοφύλλῳ τοῦ ἐκ Προσοῦ τῆς Ἑλλάδος αἰοία.

Στάχσις βυρσίνη.

33.

Χαρτ. 0,14 × 0,09. Αἰῶνος XV^{III} (φ. 89).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

α' (φ. 1^α). Τὰ ἐκθινὰ ἀπὸ τοῦ Β' καὶ ἐξῆς.—δ' φ. 40^β. «Κακραγάρια» ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤχου μέχρι τοῦ τετάρτου.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχσις βυρσίνη.

34.

Χαρτ. 0,15 × 0,09. Αἰῶνος XV^{III} (σ. 44—269).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

α' (σ. 44). «Καταβασία».—β' (σ. 74). «Προσπνοάρια ἤχ. α'».—γ' (σ. 101). «Δοξολογία ἤχ. δ'».—δ' (σ. 109). «Τρισάγιον φαλλόμενον εἰς τὸν τιμιον στικυρόν» ἤχ. πλ. ε'».—ε' (σ. 122). «Ἐτερη δοξολογία φαλλομένη εἰς ἤχον πλ. α'».—ς' (σ. 130). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν τριῶν λειτουργιῶν μετὰ χειρουβικῶν καὶ κοινοικῶν καὶ ἐτέρων» ἤχ. πλ. α'». Ἐν σ. 153: «Τὸ παρὸν (χειρουβικόν) ἐστὶ κοίημα τοῦ κυρίου Χρυσοστόμου τοῦ πρωτοελάτου» ἤχ. α'».—ζ' (σ. 197). «Τῆ Ἰταρμάχῳ . . . ».—η' (σ. 201). «Ἦμος τριαδικός».—θ' (σ. 215). «Τὸ προεταχθέν . . . ».—ι' (σ. 205). «Ἀλληλούια».—κ' (σ. 208). «Ἰεσοῦ ὁ νομφορ».—λ' (σ. 222). «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ . . . ».—γ' (σ. 229). «Θεοτοκία».

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχσις βυρσίνη.

35.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XV^{III} (φ. 297).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὄνόματα μελωδῶν ἀναγράφονται: τὰ ἐξῆς: Πέτρου Λαυπαδαρίου (φ. 1^α, 14^β, 264^β), Ἰωάννου Γλυκέως (φ. 49^β), Πέτρου Μπερκετίη (φ. 70^α, 102^α, 303^β, 205^β, 214^α, 216^β, 218^β, 221^α, 228^β, 230^α, 237^β, 238^β, 290^α).

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν (φ. 85β, 244β), Μπαλασίου ἱερέως καὶ ὀκενο-
 φύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (φ. 78β, 106α, 111α, 163α, 165β, 168α,
 172α, 174α, 177α, 180α, 181β, 182α, 184α, 185β, 186β), Πέτρου ὁμοεπίσκου
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (φ. 157α), Δανιὴλ τοῦ πρωτοψάλτου (φ. 96α,
 133α, 149α, 164β, 167β, 169α, 183α, 184β, 187β, 188α, 191α, 234β, 241α, 269α),
 Δανιὴλ λαμπαδαρίου (φ. 232α), Μανουὴλ Χρυσάφου (φ. 105α, 112α,
 170α, 200α, 208β), Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 109α), Χρυσάφου τοῦ νέου (φ.
 139α), κτθ οἰκονόμου, Ἀντωνίου τοῦ οἰκονόμου (φ. 133α, 160α), Πα-
 ναγιώτου πρωτοψάλτου (φ. 211β), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 200α,
 247α, 256β, 258β), κτθ Μελετίου (φ. 223α).

Κῶδιξ ἀριστα διατηρημένος.

Στίχως ἐκ ξύλλου περιβεβλημένος ἐ' ἑλοσηρικοῦ (βελούδου).

36.

Χαρτ. 0,17 X 0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 145).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀριστα γεγραμμένος.

Ὄνόματα μελωδῶν ἀνεγράφονται τὰ ἑξῆς: Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
 (φ. 1α), Ἰωάννου τοῦ Γλυκίως (φ. 13α), Πέτρου Μπερεκέτη (φ. 24α, 51β,
 107β, 108β, 110β, 112β, 113α, 115β, 117α, 120α, 122α, 123β, 124α, 126α, 131β,
 134α, 135β, 136α, 137β, 139α, 140α). «Στίχος κτθ Κωνσταντίνου τοῦ Μα-
 γουλά ὕστερον δὲ ἐκαλλωπίσθη παρὰ τοῦ Γαζῆ» (φ. 30β) τοῦ Γαζῆ (φ. 100α)
 Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν (φ. 61α), Μπαλασίου (φ. 71α, 77β, 78α, 79α, 81β,
 92α, 93α, 94β, 97α, 150β, 107β, 109β, 111α, 114β, 121β, 125α, 126β, 127β, 134β),
 Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 75β, 96β), Πέτρου (λαμπαδαρίου) (φ. 80α, 83α,
 84β, 98α, 101α, 103β, 106α), Δαμιανοῦ ἱερομονάχου (φ. 86α, 90α), τοῦ
 Βυζᾶ (φ. 91α), Δημητρίου Μυτιληναίου (φ. 114α), Ἀντωνίου ἱερέως
 (φ. 116β, 117β), κτθ Μανουὴλ (Χρυσάφου) (φ. 116β), Χρυσάφου τοῦ
 νέου (φ. 122β, 127α), κτθ Ἰωάσαφ (φ. 128α), Ἰωάννου Κλαδᾶ (φ. 128β),
 τοῦ Χαλάτζογλου (φ. 132β).

Ἐν τῇ κάτω φσ τοῦ φ. 1α ἐ' ἄλλης χειρὸς τὰδε: Εἶναι τοῦ Λιτζᾶς Διονυσίου
 καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Δουιδίου Λαρισαίου ἔπειτα ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν εἰς
 Προσόν καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

Στίχως ἐκ ξυρσίνη.

37.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVIII (σ. 260).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὄνόματα μελωδῶν ἀνεγράφονται τὰδε: Ἀναστασίου Ῥαφανιώτη «τοῦ
 ἐν τῇ λαριστικῇ ἐκκλησίᾳ» (σ. 55, 112, 113), Πέτρου λαμπαδαρίου (σ. 68,
 101, 164, 166, 167, 173, 183, 210, 237), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (σ. 79,

247), Διονύσιος λαμπάδαριος (σ. 103, 194), Διονύσιος πρωτοψάλτου (σ. 152), Ἀντωνίου ἱερέως (σ. 115, 221), Σεφάνου Ξηροποταμινοῦ (σ. 125), «Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον συντετηγμένον ἐκ τοῦ μεγίστου πατρὸς Σεφάνου Ξηροποταμινοῦ . . . » (σ. 209), τοῦ Βυζίνου (σ. 187), Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (σ. 139), Μπαλασίου (σ. 191), Μανουὴλ Χρυσάφου (σ. 215), «καλοπαιρὸς τοῦ Γαζῆ» (σ. 218), τοῦ Κορώνου (σ. 225), Ἰωάννου τοῦ Κλαδά (σ. 229).

Ἐν ταῖς τελευταῖαις περιφύλλοις δι' ἄλλης χειρὸς «Ἀπόκρισις τοῦ ἰλλογιματοῦ Ἰωαννικάλου κυρίου Σεργίου πρὸς τὸν κοινοβίτην τοῦ κατὰ τὸ Ἅγιον ἔρος ῥωσικοῦ ἱεροῦ κοινοβίου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος κυρίου Σάββα περὶ τῶν ὁρατημάτων νεγκισμῶν καὶ τερατισμῶν τῶν μουσικῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας».

Στάχτως βερσίνη.

38.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII (φ. 247).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὄνόματ' αὐτῶν ἀνγράφονται τὰ ἑξῆς: Πέτρου (Μπρεκέτη) (φ. 40β, 41β, 106^α, 161^α, 166^α, 166β, 167^α, 168β, 171β, 174β, 181^α, 185^α, 221^α, 221β, 230^α, 231^α, 233β, 235β, 242β, 243^α, 247^α), Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοφύλακος (φ. 110^α, 169β, 172β, 173^α, 176β, 177^α, 180^α, 183^α, 186^α, 229^α, 233^α, 234^α, 237β, 240^α, 242^α), Χρυσάφου (φ. 125^α, 136β, 156^α, 170^α, 224^α, 226β, 170^α, 171^α, 175β, 179β, 182^α, 184β, 214^α, 217β), Χρυσάφου τοῦ νέου (φ. 235^α), κυρίου Δημητρίου (φ. 194^α), «κατὰ Γούτα μεγάλου διδασκάλου» (φ. 146^α), Δαμιανοῦ ἱερομονάχου (φ. 147^α), Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου (φ. 163^α), Ἰθικοῦ (γρ. Ἡθικοῦ) (φ. 164β, 166^α), Ἀντωνίου ἱερέως (φ. 151β, 158β), «Ἰωάννου τοῦ Βυζίνου» (φ. 157^α), τοῦ μακαρίου οἰκονόμου (φ. 168^α), Ξένου Κορώνου (φ. 122β, 165^α), Κουκουζέλη, Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη (φ. 119^α, 166β), Ἰωάννου Κλαδά (φ. 167β, 187^α), Παναγιώτου Χαλάτσογλου (φ. 226β, 234β), Πέτρου Γλυκῆς (φ. 227β, 227β, 239^α), Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου (φ. 229β), (Γερμανοῦ) Νέων Πατρῶν (φ. 238^α).

Ἐν περιφύλλῳ τῆς ἀρχῆς φέρονται προεγραμμένα τάδε, καταλογάδην μὲν δι' ἄλλης χειρὸς γεγραμμένα, ἀλλὰ συνστάμενα ἐκ στίχων ὁμοιοτατέων, χωριζομένων ἐνταῦθα διὰ γραμμῶν καθέτων: Γεδιὼν ὁ Αἰτωλός, | ἀγνώριστος μουσικός | τὴν γὰρ ἐπιδεικτικὴν | ἔδειξε φυσικά | ἀλλ' ἐμπόδια πολλά | ἀνοήτων τὰ κακά, | περιέλαβον κ' αὐτὸν | τὸν πτωχὸν καὶ ὀρφανόν | οἱ τυφλοὶ εἰς τοὺς λαοὺς, | πάντα θέλουσι τυφλοὺς, | ἀνθρωπότητ' ἀγνοοῦν, | κτηνωδῶς ἀνασθητοῦν, | τὸ πικρὸν μὲν καὶ γλυκόν, | τὸ γλυκόν δὲ καὶ πικρὸν | κροῖουσι οἱ ἀμαθεῖς, βόρβαροι καὶ χαμερπεῖς.

Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχτως βερσίνη.

39.

Χαρτ. 0, 18 X 0, 12. Αἰῶνος XVIII (φ. 194).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐν φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ τῶν κατιόντων σημάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας συνταθεῖσα παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων παλαιῶν τε καὶ νέων».

Ὄνόματα μελωδῶν ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: Πέτρον Μπερεκέτη (φ. 87^α, 106^α), «κατὰ Γαζῆ» (φ. 94^α), Μπαλαδίου (φ. 95^β, 97^α, 125^α, 128^α, 131^α, 134^α, 136^α, 139^α, 141^β, 144^β, 146^β, 150^α, 151^β, 153^α, 154^β, 155^β, 157^α, 158^β, 159^β, 182^α), Ἰωάννου Γλυκέως (φ. 110^α), τοῦ Κερῶνη (φ. 120^β), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 123^α), Χρυσάφου, Χρυσάφου πρωτοψάλτου (φ. 123^β, 126^β, 129^β, 132^β, 137^β, 140^β, 143^α, 145^β, 149^α, 152^α, 155^α, 156^α, 157^α, 157^β, 159^α, 160^β, 161^α), Μανουὴλ Χρυσάφου (φ. 161^α), Ἀντωνίου ἐκτέως καὶ πρώην οἰκονόμου (φ. 163^β, 168^α), «κατὰ Ἰωάσαφ» (φ. 180^β).

Στάχθεις βυραίνη ἀφθαρμένη.

40.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX (φ. 148).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐν φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημάτων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιουσῶν καὶ κατιουσῶν σημάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας συνταθείσης παρὰ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἐν φ. 6^α «Κεκραγάρια κατ' ἦχον καὶ αἶνοι». Ἐν φ. 108^β «Ἐσθινά ἐνδεκα». Ἐν φ. 123^α «Ἡ παροῦσα δοξολογία συνατέθη παρὰ τοῦ κύρ Πέτρον λαμπαδαρίου». Ἐν φ. 126^α «Χερουδικά κατ' ἦχον τῆς ὄλης ἑβδομάδος κύρ Πέτρον λαμπαδαρίου Πελοποννησίου». Ἐν φ. 140^α «Τοῦ αὐτοῦ Κοινωνικά ὄλης τῆς ἑβδομάδος». Ἐν φ. 144^α «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου κύρ Πέτρον λαμπαδαρίου ἐξηγήθη ἦχ. β'».

Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὄψει τῆς πρώτης πινακίδος ἀναγινώσκονται δι' ἄλλης χειρὸς τάδε:

Ἡμέρα Ε, θέλει εἶσθαι καὶ τιμημένοι καὶ γραμματισμένοι καὶ πολλοὶ θέλουσι γείνη ἀρχιερεῖς.

Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη τοῦ Ἰανουαρίου τύχη ἢ ἤξευρε ὅτι ἡ ἀφροδίτη ὀρίζει ἤγουν ὁ ἀυγερινός, ἤξευρε ὅτι θέλει γείνη χειμῶνας μέγας καὶ τὸ καλοκαίρι στεγνόν καὶ πονόματος πολὺς καὶ θάνατος εἰς τὰ βρέφη φόβος καὶ φθόνος ὅτι δουλεία καὶ γενῆ ἡμέρα ἢ καλὴ δὲν εἶναι καὶ τὸ παιδί ὀλοῦ γεννηθῆ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἡμέρα ἢ κακὸς ἀνθρώπος θέλει κατασταθῆ. Καὶ ἀνίσως καὶ τύχη τοῦ Ἰανουαρίου μῆνος ἡμέρα ζ ἤξευρε ὅτι ὁ κρόνος ὀρίζει τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἤγουν ἡ κρεββατίνα καὶ θέλει γείνη λάδι πολὺ καὶ μέλι ὀλίγον, εἰς τὰ μέρη τῆς Λαμασκου θέλει σηκωθῆ ἀνε-

μος κακός· τὰ ξερὰν τὰς σποράς, εἰς τὸ σιτάρι ἀκρίβεια, κρυάδες πολλῆς, χιόνια πολλὰ, θέλει ἀποθάνει μέγας ἄνθρωπος, καὶ φακὴ πολλή, θάνατος γερόντων πολὺς καὶ κρασί ὀλίγον, οὐκα ὀλίγα, πόλεμος πολὺς εἰς τὰ μέρη τῶν ῥωμαίων.

Ἐν τῇ κάτω φῶ τῶ φ. 147^β τάδε· Ἐν ταύτῃ τῇ δέλτῳ παρεδόθη τὰ μουσικά ὁ ἐν ἱερομονάχοις Γεωργίος ἀπὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὸ τοῦ γεροντος ἡμῶν κυρίου Κυρίλλου τοῦ Κασσιανοφύλλη, ἧτις δέλτος ἔφν τοῦ τιμωτηγενοῦς κῆρ Ἰωαννάκη Οἰκονομολοῦ τοῦ ἐκ χωρίου Προυσοῦ. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τάδε· Ἐποίη ἡ φιλτικὴ εἶπε τοῦ Γιαντάκη Οἰκονόμου ὁποῖος τὴν ἀποξενώσει τὴν κατάραν τῆς Παπαρίας δὲ καὶ αὐτῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀμήν.

Ἀτάχως Βυραίνη.

41.

Χαρτ. 0,25 X 0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 229).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐν φ. 1^α «Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἤχ. α'». Ἐν φ. 2^α «Μέρος τοῦ δοξαστικοῦ τῶν ἁγίων πατέρων». Ἐν φ. 3^α «Μέρος τῶν αἰῶνων τῆς Ἀναλήψεως». Ἐν φ. 8^α Διάφορα τροπάρια ἐκ τῶν αἰῶνων τῶν ἁγίων πατέρων. Ἐν φ. 9^α Τροπάρια τῶν θεοφανείων. Ἐν φ. 20^β Διάφορα τροπάρια τῆς ἱ Ἰανουαρίου. Ἐν φ. 27^α Ἐκ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἐν φ. 28^α Ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου. Ἐν φ. 35^α Ἐκ τῆς περικομῆς τῶν Χριστουγέννων αἱ ὄρα. Ἐν φ. 43^α Ἐκ τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων. Ἐν φ. 45^α Ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου. Ἐν φ. 48^α-117^β Ἐκ διαφόρων ἄλλων ἑορτῶν. Ἐν φ. 118^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ εἰς τὰ τοῦ Τριφιδίου ἅπαντα στιχηρὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου». Ἐν φ. 183^α μέχρι τέλους ἐκ διαφόρων ἑορτῶν ἀπὸ τῆς 6 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 24 Ἰουνίου.

Κώδιξ ἀφθαρμένος, ἀκέφαλος καὶ καλοδός.

Ἀτάχως.

42.

Χαρτ. 0,32 X 0,20. Αἰῶνος XIX.

Κτηματολόγιον τῆς μονῆς Προυσοῦ.

Ἐν σ. 1 «Κτήσις τῆς θεομητορικῆς καὶ πατριαρχικῆς καὶ σταυροπηγιακῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Πυρσοῦ τῆς καιμένης κατὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ καταγράφονται δεσ τε πλαιὰ κτητορικὰ ὑποστατικά τοῦ μοναστηρίου (τὰ τε ἐν τῷ κλαίῳ κώδικι) καὶ δεσ ἐν τοῖς κηθ' ἡμῶς χρόνοις γεγονόσιν ἴδια κτήματα τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου εἴτε παρὰ τῶν πατέρων εἴτε ἀφιερωμένα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων Χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας' ἀνακρινίσθη ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰμα ἐν μηνὶ Ἀκεμβρίῳ». Ἐπατι κατάλογος τῶν κτημάτων καὶ τῶν μετοχιῶν τῆς μονῆς. Ἐν σ. 819 «Ἀρχὴ τινων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμάτων καὶ ἑτέρων ἀπιστολῶν πρὸς τούτοις. Πρὸς τούτοις καὶ ὁ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ Σιγ-

γλιώδους Γράμματος τοῦ ἀνεκκλινομένου ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ πατριάρχου Κορίου Γρηγορίου, ἐστὶ δὲ καὶ τινων γράσιμων ἐπιστολῶν, Ἐπονται ἀντίγραφα τῶν πατριαρχικῶν συλλόγων **Παϊδίου, Κυρίλλου καὶ Γρηγορίου (τοῦ Ε')**. — Ἐν σ. 831 «Ἰσον αἰά: ἐπιστολῆς Βιοχείρου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κόσμου τοῦ νέου ἰσχυροτάτου». Ἴδε καὶ ἀνωτέρω κώδ. 31. Ἀκολουθεῖ δὲ τὸ σημεῖωμα τόδε· Ἡ πατρις τοῦ ἁγίου τούτου ἦτορ τὸ λεγόμενον Μέγα δένδρον τοῦ Ἀποκούρου καὶ ὄσα τὸν βίον αὐτοῦ καὶ τὸ μαρτύριον εἰς τὸ Νέον μαρτυρολόγιον· ἡ δὲ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπέμφθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἀπὸ Παραμυθίας τῆς Ἀλβανίας πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Χρυσάνθου, ὅστις ἐσχολάρογενε εἰς μίαν νῆσον τοῦ λεβάντε τῆν λεγομένην Νάξον· ἀντίγραφε δὲ αὕτην ὁ πνευματικὸς Κυρίλλος ὅτε ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους ἀπῆλθεν ἐκείνα τὰ μέρη διὰ τὰ μάρμαρα τοῦ ἰδίου κοινοβίου τοῦ λεγομένου Ρουπακιοῦ. — Ἐν σ. 841 «Ἰσον τοῦ περὶ ἐξώσεως τῶν γυναικῶν ἐκ τῆς μονῆς Κινοκικοῦ γράμματος». Φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἐπισκόπου Λιτζῆς καὶ Ἀρράφων, τῶν μοναχῶν καὶ τῶν προεστώτων τῆς κωμοπόλεως Προυσοῦ. — Ἐν σ. 843 «Ἀθήλωσις περὶ τοῦ λεβάνου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τοῦς φωιδ' Ἰουλίου Γ' μαρτυρήσαντος». Ἐπατα τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· Ἀλοχυνθήωσαν φάλαγγες ἀορτῶν καὶ εἰς βυθὸν ἀπωλείας χωριτίωσαν, ἡ δὲ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κομταζέτω καὶ γαλλέτω νικῆτοια· ὁσημέραι γὰρ ἕπερ Χριστοῦ σφαγιάζονται θύματα, Εἰζηλθεν εἰς τὸν μαρτυρικὸν χορὸν καὶ Γεδεὼν τις μοναχὸς Ἁγιορείτης ντωσι ἀνδρείότατα ὑπὲρ Χριστοῦ ἐθλήσας· καὶ τὴν εἰσέβειαν λαμπρῶ ὁμολογία κηρύξας, τὴν δὲ ἀσέβειαν ἐν ταυτάτω βυθίσας· καὶ ἐκφανύσας ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος Βελῆ παρὰ Τεπελενλή κατὰ τὸν Τύροναβον τῆς Θεσσαλίας, ὅπου πρὸ ὀλίγου καὶ ἄλλος τις νέος διὰ πυρὸς ἐμαρτύρησε. Πατρις δὲ τοῦ Γεδεὼν τούτου ἦν αἱ Θεσσαλικαὶ Φερραὶ ἦτοι Βελλετινός, ἡ δὲ κατέαξες τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἡ μελῆδὸν ἐντομή γέγονε ἐν ἔτει φωιδ' Δεκεμβρίου κθ. Κατὰ τοῦς φωιδ' Σεπτεμβρίου κγ', ἐμαρτύρησε καὶ ἐν Βραχωριῶ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐκ προγόνων μὲν Ὀθωμανῶν καταγόμενος διὰ δὲ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος Ἰωάννης μετονομασθεῖς. — Ἐν σ. 847 «Κατὰ τὸ φωιδ' σωτήριον ἐσυστήριμεν βεβλιοθήκην». Τούτης τὰ βιβλία κατγράφονται ἐν τῷ κώδικι μετὰ δηλώσεως τοῦ ἱερομονάχου Κυρίλλου Καστανοφύλλη, ὅτι ἀφισρῶσι εἰς τὴν μονὴν ἄπασιν τὴν βεβλιοθήκην αὐτοῦ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, τῶν γεννητόρων Δημητρίου καὶ Στάμιως καὶ τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου, Ἰωάννου, Ἀγόρωσ καὶ Κάβωσ. — Ἐν σ. 863 «Ἀγλωτικὰ Γράμματα περὶ τῆς ἐν τῷ κοιμητηρίῳ Ἑλληνικῆς Σχολῆς τοῦ Προυσοῦ». Εἶνε δὲ ταῦτα Πρακτικὸν τῶν προεστώτων τῆς κωμοπόλεως Προυσοῦ καὶ τῶν μοναχῶν συμβαλλομένων διὰ τὴν Ἱερῶν Σχολῆς, Αἰτησις πρὸς τὸν πατριάρχην Γρηγόριον (Ε') πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ Ἀπάντησις τοῦ πατριάρχου. Φέρουσι δὲ ταῦτα πάντα χρονολογίαν φωκ'. — Ἐν σ. 907 ἱστορικὸν σημεῖωμα **Α.** Ἰατρείδου τοῦ ἐκ Καρπενησίου. Ἴδε αὐτὸ ἐκλεδομένον ἐν τῷ Νέφ Ἑλληνομνήμωνι Τόμ. Ζ' σ. 261 κ. ἑ. ἀρ. 536. Πρβλ. **Σ.** Βάδην ἐν τῷ Νέφ Ἑλληνομνήμωνι Τόμ. Η' σ. 361. — Ἐν σ. 913 τὸ ἐξῆς σημεῖωμα, πικρῶς τοῦ Κυρίλλου Καστανοφύλλη· Κατὰ τὴν κωμόπολιν τοῦ Καρπενησίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἑλλογιμωτάτου Κυρίου Ἀναγνώστη Ἰατρείδου εἶρον ἐν χειρόγραφον νομικὸν βιβλίον. Γεγραμμένον παρὰ τινος Μανουὴλ νοταρίου ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ρσα'. ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ ὄψον γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φωξγ'. Μαρτίου ε'. Κτήμα δὲ ἦτο τῷ

τότε καιρῷ τὸ αὐτὸ βιβλίον Γεωργίου τινὸς Σέρβου ἀνδρὸς τιμίου καὶ σημαντικοῦ πάνυ φιλοχρίστου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου ἦν καὶ ταῦτα γεγραμμένα ἤτοι περὶ τοῦ πόσοι βασιλεῖς ἦταν ἀπ' ἀρχῆς τῶν Τούρκων ἕως τῷ τότε καιρῷ οἱ καὶ Ὀσμανίδες λεγόμενοι

ας Ὀσμάνος
βος Ὀρχάνης
γος Ἀμουράτης
δος Μπαγιαζίτης ὁ πρῶτος
εως Μωχαμέτης ὁ πρῶτος
στος Ἀμουράτης ὁ δεύτερος

ς. Μωχαμέτης ὁ β' ὁ λαβὼν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1453 Μαΐου 29 ἡμέρα γ καὶ ὁ ἀμηνᾶς ἐπικαλούμενος.

γος Μπαγιαζίτης ὁ β'.

θ Σελήμης

Ιως Σουλεϊμάνης.

Ὁ Σέρβος οὗτος Γεώργιος ἔδωκε τὴν δαπάνην τῆς β'ας Ζωγραφίας τοῦ παρεκκλησίου τῆς κυρίας Προυσιωτίσσης ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ ζ'κςω Ἰνδικτιώνος ς ὡς ἐκεῖ ἄνω τῆς πόλης φαίνεται. Ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὴν Ζωγραφίαν τῆς ἐν Καρπενησιῷ ἐκκλησίας τῆς κυρίας Θεοτόκου ἐξώδευσεν. Ὁ αὐτὸς Γεώργιος Σέρβος ἐστάθη πατήρ τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς κειμένης κατὰ τὰ ὄρια τοῦ χωρίου Συβίστας τοῦ Ζυγοῦ ὡς ἐκεῖ φαίνεται. Πρὸ δὲ τοῦ Σέρβου τούτου Γεωργίου ἔτη 112 ἦτο ἀρχηγὸς εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἄλλος Σέρβος Πρεπούλης τὸν ὅποιον ὁ Στέφανος ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Σέρβων κατέστησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ὀλίγον τι πρὸ τῆς ἀλώσεως. Καὶ ὄρα εἰς φύλλα τῆς τοῦ Δωσιθέου Δωδεκαβίβλου 516, ὁ ὀρθεὺς Στέφανος ἐπέταξε τὰ Ἰωάννινα ὄρα τὸν Μελέτιον φυλ. 319 διε καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος ἦλθεν εἰς Ἀκαρνανίαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Δωσιθεὸς εἰς φυλ. 858. Ἐκ τούτων λοιπὸν εἴμπορεῖ τις νὰ στοχασθῇ διὰ τοῦ Σέρβοι ἐκράτησαν τὴν Αἰτωλίαν μερικὸν χρόνον. Ὁ δὲ ὀρθεὺς Γεώργιος φαίνεται νὰ καταγεται ἀπὸ τὸν Πρεπούλην Σέρβον.—Ἐν σ. 915 «Περὶ τῶν βασιλέων ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔλαβον τὰ κάτωθεν κάστρη καὶ τὴν βασιλεύουσιν τῶν πόλεων». Εἶνε Χρονικὸν βραχὺ, ἐκδοθησόμενον ἐν τοῖς Chronica hrvēnia τοῦ ἐκδότου τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ κατὰ τὸ ἀπόγραφον τοῦ κ. Ἰωάννου Τέντε.—Ἐν σ. 718 συμπληροῦται ἡ ἀνωτέρω (Ἰδε σ. 307) ἐν τοῖς παραφύλλοις τοῦ ὑπ' ἀρ. 31 κώδικος εἰδησις περὶ Ἀλῆ' πκσα, προστιθεμένων τῶν ἐξῆς δι' ἐξόδων τοῦ βαλανείου διὰ νὰ ἔρχηται αὐτὸς ἐν καιρῷ ἔαρος.—Ἐν σ. 725 «Κατάλογος τῶν συγγραμμάτων τοῦ μακαρίου διδασκάλου κυρίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Νεξίας, δευτὸς ἦσκει μὲν κατὰ τὰ ὄρια τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐπλήρωσε δὲ τὸ κοινὸν χρέος κατὰ τοὺς φωθ' Ἰουλίου ἰδ' ἡμέρα δ' ἔτων ὧν ἐξήκοντα οὐ τὸ σῶμα τίθασται ἐν τῷ καλλίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Καραῖς, ἐξουσιαζομένου ὑπὸ τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τῶν Σκουρτάδων ἐπιλεγομένου». Ἀκολουθεῖ κατάλογος 18 συγγραμμάτων τοῦ Νικοδήμου ἐκδοθησόμενων, μνημονεύονται δὲ καὶ πενήκοντα ἑκτὼ ἀνάκτοτα συγγράμματα αὐτοῦ.

Σταχῶσις βυρσίνη.

43.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVII.

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὁνόματι μελοδῶν ἀναγράφονται τάδε: Χρυσάδου τοῦ πρωτοψάλτου (φ. 1^β, 5^α, 16^β, 21^β, 23^β, 33^α), Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη καὶ μαστοροσ ὀργανικοῦ (φ. 14^β, 26^β) Ἀρσένιου τοῦ μικροῦ (φ. 45^α, 46^β). Ἰδίως προσο-
χῆς ἀξίαι εἶνε αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαί: Ἐν φ. 12^β «Ἐτερον ἤχ. Γ' καὶ αὐτὸ ποιηθὲν
παρ' ἑμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Μπαλαδίου ἱερέως». Ἐν φ. 19^β «Ἐτερον ἡμέτερον
ἤχ. δ'». Ἐν φ. 23^β «Ἐτερον ποιηθὲν παρ' ἑμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἤχ. κλ. α'». Ἐν φ.
27^α «Ἐτερον ἡμέτερον ἤχ. βερύς». Ἐν φ. 35^β «Εἰς φήμην τοῦ μακκρωτάτου καὶ
ἀγνωτάτου ἐπιτράρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ [Δουθῆσου] ποιηθὲν παρ'
ἑμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Μπαλαδίου ἱερέως προτυκικρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.
ἤχος δ'». Ἐν φ. 40^β «Εἰς φήμην ἀρίστου καλωπισθὲν παρ' ἑμοῦ ἤχ. κ. δ'». Ἐν
φ. 43^α «Ἐτερον ἤχημα ποίημα τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου κυρίου Γερμανοῦ
ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν ἤχ. κ. δ'».

Κώδιξ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἐφθαρμένος.

Ἀστέχωτος.

44.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVI.

Ἐξομολογητάριον.

Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Ἀστέχωτος.

45.

Χαρτ. 0,20 X 0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 160).

1 (φ. 1^α). Λύσις θεολογικῶν ἀποριῶν.

Ἀκέφαλος. Τὰ πρῶτα 32 φύλλα ἐφθαρμένα.

Ἐν τέλει (φ. 59^α) τάδε: *Εἴ γε οἱ ἀναγνώσται μεύθεσι τὸν νοῦν ἐκταράτουσιν
ἐντύχητε μὴ τοὺς γράψαντας τὸ παρὸν, ἀλλὰ τοὺς τὸ πρωτότυπον σχεδιάσαντας ἐν
αἰτίᾳ ποιήσατε. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν κατ' ἀρχὴν λόγος Δημητρίου Ἀκαρνανός, τῆ δὲ τοῦ-
του ἐντεκαμένῃ κόμῃ Μαχαλάς ὄνομα τοῦ πατρὸς Σταματίου ἱερέως ὃς ἀριστα
πάντων τῶν πολιτικῶν τοῦ κοινοῦ διοικήσεως ἐν Ἰερῶν ἦν καὶ σχεδὸν εἰς τὸ ἄκρον
προέβη ταύτης διατρέπων οὐκ ἔλαττον καὶ τῆ εὐδοκίμησει τῶν θεοφιλῶν πράξεων
δι' αὐτὸ καὶ ταῖς πλαξὶ τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ νοῦ τῶν ἀπάντων μικροῦ δεῖν ἀντιπύ-
πεται. Τὰ δὲ πρὸς τέλος Ἀναστασίου Νεοπολίδου τοῦ ἐξ Ἀργείας. Ὅθεν τῶν
γραψάντων οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε καὶ ἔρρωσθε.*

2 (φ. 61^α). «..... οἰκουμηνικοῦ **Κωνσταντινουπόλεως**
Κυρίλλου Σύνοτος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέ-
κτῳ πρὸς Γεώργιον».

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἐφθαρμένη.

Ἐν φ. 60^α ἄλλη χεὶρ· Ἦ Ἰς Ἰουνίου δ. βλασιός ἐγενίθη ἐκ τοῦ διμίτρι παπα-
σαιμάτη τὸ ὄνομα τοῦ βλαστοῦ σταμάτης.

1720 βιβλιογραφία· Ἦ ἐνομιθετέγραφε μὲ τὸν οἰκοδόμον ἀπὸ τῆν λαβίτζαν τῆν
ἀδελφί μας τῆν βασίλω μὲ τῶν ἰδῶ του καρούσου.

1716 (ἔτος μὲ τῆς θυρακίγνωστον) δ ἐγενίθη τὸ πεδί τοῦ γράσου ὁ κόστας.
Στῆχως βοροίνη ἐφθαρμένη.

46.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX (φ. 3).

Κυρίλλου Καστανοφύλλη ἡγουμένου τῆς μονῆς Προυσοῦ
Λόγοι.

α') Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. Καὶ ἰδοὺ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύ-
σει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ. β') Εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν (ἀκέφαλος). γ') Εἰς
τὸν ἀρχιερέα Λιτζᾶς.

Κῶδξ ἀστάχως, συγκείμενος ἐκ τριῶν φύλλων ὑπ' ἐμοῦ συρραφέντων.

47.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

Πραγματεία περὶ τοῦ σχίσματος τῶν ἐκκλησιῶν.

Κῶδξ ἀστάχως, ἀκέφαλος καὶ κολοδός, ἀποτελούμενος ἐκ τῶν παρισωζομέ-
νων ἀρχαίων τετραθίων ε', ις' καὶ κβ'.

48.

Χαρτ. Αἰῶνος XVI (φ. 1).

1. «Ἐπιστολὴ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου **Γορδίου**».

«Τῷ κείσομωτάτῳ καὶ τιμωτάτῳ ἐν ἱερῶσι καὶ οἰκονόμοις κυρίῳ Ἄρμαγφ
σὺν τῷ τιμωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι κυρίῳ Πανηγιώτῃ καὶ κυρίῳ Θεοδότῳ
δυσίαν εὐχομαι καὶ σωτηρίαν πρὸς τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ».

Ἐν τέλει· Ἄπὸ τὰ Βρασιανά, ἀχ' Ἰανουαρίου β'. Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱεροδιακό-
νοις Αναστάσιος καὶ τῆς ἡμετέρας ἀγάπης γνήσιος καὶ πιστός Εὐγένιος ὁ διδά-
σκαλος καὶ οἱ πατέρες ὅλοι εὐχονται καὶ χαίρουσι δι' ἐμοῦ τὴν ἀγάπην σας.

2. «Τὸ ἴδιον τῆς τοῦ **Κορυθαλλέως** ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψε

πρὸς Εὐγένιον τὸν διδάσκαλον τοῦπικλήν Ἰαγνούλιον, ἡνίκα ἐν Ἀθήναις ἐνόσει ὁ προρρηθεὶς Κορυθαλλεύς».

49.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX (φ. 4).

«Στίχοι τοῦ ὁσίου πατρὸς Νείλου».

Κώδ. ἀσάχωτος.

50.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

Μέρος μόνον. Μετὰ παρασελίδου ἐρμηνείας.

Ἐν τέλει: Ἐτελειώθη ὁ λόγος ἐν ἡμερῶν αμῖθ' τῷ σωτηρίῳ κατὰ τὴν κ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, διὰ χειρὸς Μεγαλῆ ἱερέως.

51.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX.

Τύποι ἐπιστολῶν.

Τετράδιον ἀσάχωτον.

52.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

Ἡρωδεανῶς Τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας Ἱστορία.

Τετράδιον ἀσάχωτον, λείψανον κώδικος, περιέχον μέρος τοῦ ιδ' καὶ τοῦ ιε' κεφαλαίου τοῦ Γ' Βιβλίου καὶ τὰ ιγ' πρῶτα κεφάλαια τοῦ Δ'.

53.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

1 (φ. 1^α). Ἐλεγχος συνωνύμων φράσεων.

2 (φ. 6^α). «Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ, Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων....».

Ἐν τέλει: Τίτλος τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, 1698^ς Μαρτίου η'.

- β (φ. 25^α). «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος πρῶτος» (ἀκέφαλος).
 † (φ. 27^β). «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος δεύτερος» (κολοβός).
 Ἀστέχωτα λείψανα κώδικος τριμερούς.

54.

Χαρτ. Αἰῶνος XVI (φ. 3).

Ἐπιστολαὶ τινεὶ ἀπὸ [Βραβιανῶν] τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις **Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου**.

α' (φ. 1^α). «Τῷ ἐν σοφοῖς καὶ λογίοις ἀνδράσιν ἀρίστῳ καὶ ἡμετέρῳ σεβαστωτάτῳ καθηγητῇ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ εὖ πράττειν». — β' (φ. 2^α). «Τῷ ἐλλογιωτάτῳ καὶ σοφίᾳς ἐπικροῦν ἐκλυθότι ἡμετέρῳ τε φιλιτάτῳ καθηγημόνι κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ τῷ ἐκ Φεβρών τῆς θατταλίας εὖ πράττειν». Τέλ. "Ὅθεν εὐθυμῶν ἐρωμένων καὶ εὐδαιμονῶν διαβιότης ἡμῶν τε καὶ πολλῶν ἄλλων χάρις, τῶν τῆς σῆς ἐπιμελῶν ἀκούειν φρονῆς, τῆς τῷ ὄντι ψυχροσώστου καὶ παιωνίου. Ἐκ Βραβιανῶν ἀπὸ Ἰουνίου. — γ' (φ. 3^β). «Τῷ πανερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἐν ἀρχιερεῶσι κυρίῳ κυρίῳ Γερμανῷ τῷ Νήσοις, εὖ πράττειν».

Ἀστέχωτα λείψανα πλήρους ἄλλοτε κώδικος.

55.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

«Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου** λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν οὐρανοφάντορα μέγαν Βασίλειον».

Ἀστέχωτον τετράδιον, λείψανον κώδικος.

56.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

«**Δοθίσεος** ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης Ἱερουσαλήμ τὰς ἐρωτῶσι καὶ πυνθανομένοις περὶ τῆς πίστεως καὶ θρησκείας τῶν Γραικῶν, ἧτοι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πῶς δηλονότι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φρονεῖ».

Ἀστέχωτα τρία τετράδια, λείψανα κώδικος.

57.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

«Γρηγορίου [Θεολόγου] ἐξηγίσεις τετραστιχοίων». Ἀστάχωτα τετράδια τέσσαρα, λείψαν κώδικος.

58.

Ἀθανασίου τοῦ Παρίου Ἐπιστολαί.

«Πάνγκυπτη Παλαμᾶ ἀνδρὶ ἄλλογιμῷ Ἀθανάσιος ὁ Πάριος χαίρειν». Ἀστάχωτα πέντε τετράδια, λείψαν κώδικος.

59.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

Αἰνίγματα μεταξὺ ἄλλης ὕλης.

Ἔχουσιν ὧδε

Αἶνιγμα νηός

Ζῆλον τι πεζόν, ἀλλὰ νηκτόν εὐρέθη
ἔμπυχον ἀλλ' ἄνυχον, ἔμπουκ ἀλλ' ἄπουν
ἔρπον βαδίζον καὶ πτεροῖς κεχημένον.
Ἄκουε καὶ θαύμαζε καὶ δίδου λόγον.

Αἶνιγμα ἄλλο ποῦς οὐς ἔς

Κατώτερον μὲν εἶμι τοῦ ὄλου μέρος
ἀνώτερον γίνομαι πάλιν τοῦ ὄλου
πρώτων γραμματος ἀφαιρεθέντος,
καὶ δευτέρου δὲ πάλιν ἐκβεβλημένου
κλήσιν παρενθῆς λαμβάνω τετρακόδον.

Αἶνιγμα γύπος μὲς θεοῦς

Ἔσει τι πετηνὸν μονοσύλλαβον πῖλον
κλότοις κήθηται μονοσυλλάβον δένδρου
καὶ κατεσθίει μονοσύλλαβον θήραν.

Ἀστάχωτον τετράδιον, λείψανον κώδικος ὄλου.

Ἐκ φύλλου χάρτου ἐκπεσόντος ἕκ τινος τῶν κωδίκων ἀποσπῶμεν τάδε

«Τροπάρια ψαλλόμενα ὑπὸ τῶν μαθητῶν πρὸς ἐλέγχον καὶ στηλήτευσιν τῶν ἀμελῶν καὶ ἀνοήτων καὶ ἀπροσέκτων μαθητῶν».

«Οἶκος τοῦ Εὐφρατᾶ»

Πάντες οἱ μαθηταὶ συνέλθετε ἐνθάδε, ἵνα ἴδω τοῦ ἀνόητου καὶ ἀμελοῦς τῆ κεφαλῆ ἐμπέσῃται.

Φέροι γὰρ κεφαλὴν φρενῶν τυμῆν καθόλου καὶ ἄμματα κατ' ἄλλους ἔχει ἐν τῷ μειώπῳ, ὁράσεως δ' ἄμοισα.

Ὅτιος, ὦ μαθηταί, ἐβρόσθη καὶ ἠλέγχθη πολλάκις ἀποτόμως ἀλλ' οὖν οὐκ ἠβρολήθη τὴν γνώμην μετατρέψασθαι.

Ὁὐ σφάλλει τις εἰς τὸν ἀνόητον τοῦτον προσήκοντα τοῖς ὄνοις τοῖς τρόποις καὶ τὰ ἄλλα καὶ τοῖσι ἰσοστάσιον.

Οὐδὲν συγκρίνεται τὸν ὄιον μὲ τοῦτον· εὐρήσεται τὸν ὄνον πολὺ κρείττονα τοῦτον ὡς κρημῶν· γέμοντα.

Ὅτιος οὐδὲ φαγεῖν οὐδὲ πιεῖν εἰς δέον οὐδὲ ἀναγινώσκειν οὔτε μαθήματα' ἀπαγγέλλειν δέκαται ὁ ἀνόητος.

«Ἔτερα μεγαλυνάρια».

Ὁ οὐρανός, τοῖς ἀστροῖς κτλ.

Λεύτε οὐνάχθητε πάντες οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου ἀπόσοι φιλοποσίαν ἐκτίσασθε θυμιασῶν, δαίως θεάσησθε τοῦτον τὸν ἀμελῆ καὶ ἀχρεῖον.

Καὶ γὰρ οὐκ οἶδεν, οὐκ οἶδε τὸ μάθημα ὁ ἀχρεῖος καὶ μὴ εἰδώς δάκνει τὴν γλώσσῃν τε καὶ τὰ χεῖλη καὶ τὴν αὐτοῦ γένην στρέφει ὁ βρωμολόγος· τῷ ὄντι.

Ἐπὶ τεμαχίου φύλλου ἔν τινι τῶν κωδίκων εὐρεθέντος ἀναγινώσκειται τὸ ἑξῆς σημεῖωμα·

Τότε καὶ οἱ δέω ὅσοι ἱεροκήρυκες Συμεὼν καὶ Θεόδωρος ἀσκήτενοι πλησίον τῆς Νέας Πάτρας καὶ αὐτοὶ φαίνεται τὰ εἶναι οἱ πρότιστοι κτίτορες τῆς ἐκεῖ Ἀγαθῆς μονῆς ὀνομαζομένης, τὴν ὁποίαν Ἀγαθὴν ὀνόμαζον ὡς ἀγαθὴ καὶ καθαρὰ ἐκ τῆς αἰρέσεως ἐκείνης (τῶν εἰκονομάχων) ὡς ὁ Ἀθηναῖος Ἰωάννης Πατούσας γράφει. Οἵτινες ἐδίδασκον ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τῆς μεγίστης μονῆς τοῦ Μεγάλου ἀπηλαίου κτίτορες ἐχρημάτισαν.